

**ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE)
NR 639/2014**

z dnia 11 marca 2014 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia

ROZDZIAŁ 1

ZAKRES I PRZEPISY OGÓLNE

SEKCJA 1

Zakres i zasady ogólne

Artykuł 1

Zakres

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy uzupełniające niektóre inne niż istotne elementy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do:

- a) przepisów ogólnych w sprawie płatności bezpośrednich;
- b) systemu płatności podstawowej;
- c) systemu jednolitej płatności obszarowej;
- d) płatności dla rolników przestrzegających praktyk rolniczych korzystnych dla klimatu i środowiska;
- e) płatności dla młodych rolników rozpoczynających działalność rolniczą;
- f) dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją;
- g) płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny;
- h) zobowiązań państw członkowskich dotyczących powiadamiania.

Artykuł 2

Zasady ogólne

1. Państwa członkowskie wykonują niniejsze rozporządzenie zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz uniknąć zakłóceń rynku i konkurencji, wspierając jednocześnie zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi i działania w dziedzinie klimatu.

2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość weryfikacji i kontroli wszystkich warunków dotyczących wsparcia realizowanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

3. Państwa członkowskie wykonują niniejsze rozporządzenie:

▼B

- a) w odniesieniu do wsparcia innego niż wsparcie związane z produkcją, przy poszanowaniu wymogów określonych w pkt 1, 5 i 6 załącznika 2 do Porozumienia w sprawie rolnictwa; oraz
- b) w odniesieniu do wsparcia związanego z produkcją, przy poszanowaniu wymogów art. 6 ust. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa.

*Artykuł 3***Zmniejszenia wynikające z dyscypliny finansowej**

Zmniejszenia wynikające z dyscypliny finansowej, o której mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, stosuje się w odniesieniu do sumy płatności z różnych systemów wsparcia bezpośredniego, wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, do których każdy rolnik jest uprawniony po zastosowaniu wycofań i kar administracyjnych odnoszących się do płatności bezpośrednich zgodnie z tytułem II rozdział IV rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 i przed zastosowaniem kar administracyjnych w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności zgodnie z tytułem IV rozdział II wymienionego rozporządzenia delegowanego.

*SEKCJA 2***Przepisy dotyczące definicji w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013***Artykuł 4***Ramy kryteriów dotyczących utrzymywania użytków rolnych w stanie, dzięki któremu nadają się one do wypasu lub uprawy**

1. Dla celów art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 kryteria, które rolnicy mają spełnić, aby wywiązać się z wymogu utrzymywania użytków rolnych w stanie, dzięki któremu nadają się one do wypasu lub uprawy bez konieczności podejmowania działań przygotowawczych wykraczających poza zwykłe metody rolnicze i użycie zwykłego sprzętu rolniczego, ustalane są przez państwa członkowskie w jeden z następujących sposobów albo na oba te sposoby:

- a) państwa członkowskie wymagają, aby rolnik przeprowadził co najmniej jedno działanie w roku. W przypadkach uzasadnionych względami środowiskowymi państwa członkowskie mogą postanowić o uznaniu również działań przeprowadzanych jedynie co drugi rok;
- b) państwa członkowskie określają właściwości, jakie muszą posiadać użytki rolne, aby mogły być uznane za utrzymywane w stanie, dzięki któremu nadają się one do wypasu lub uprawy.

2. Przy ustalaniu kryteriów, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą wprowadzać rozróżnienie między różnymi rodzajami użytków rolnych.

*Artykuł 5***Ramy dotyczące działań minimalnych prowadzonych na użytkach rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy**

Dla celów art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 ustalonym przez państwa członkowskie minimalnym

▼ B

działaniem, które ma być prowadzone na użytkach rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, jest co najmniej jedno działanie w roku, które ma przeprowadzić rolnik. W przypadkach uzasadnionych względami środowiskowymi państwa członkowskie mogą postanowić o uznaniu również działań przeprowadzanych jedynie co drugi rok.

*Artykuł 6***Przewaga traw i innych pastewnych roślin zielnych w przypadku trwałych użytków zielonych**

Dla celów art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 trawy i inne pastewne rośliny zielne uznaje się za przeważające, jeżeli pokrywają ponad 50 % kwalifikującego się obszaru na poziomie działki rolnej w rozumieniu art. 67 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

*Artykuł 7***Utrwalone praktyki lokalne w przypadku trwałych użytków zielonych**

Dla celów art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 utrwalonymi praktykami lokalnymi są dowolne z następujących praktyk lub ich połączenie:

- a) praktyki dotyczące obszarów służących do wypasu zwierząt gospodarskich, tradycyjne z natury i powszechnie stosowane na danych obszarach;
- b) praktyki ważne dla ochrony siedlisk wymienionych w załączniku I do dyrektywy Rady 92/43/EWG ⁽¹⁾ oraz biotopów i siedlisk objętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE ⁽²⁾.

*Artykuł 8***Współczynnik zmniejszenia zgodnie z art. 32 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013**

Stosując art. 32 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do trwałych użytków zielonych nadających się do wypasu i stanowiących element utrwalonych praktyk lokalnych w przypadkach, gdy trawy i inne pastewne rośliny zielne tradycyjnie nie są roślinnością dominującą na obszarach wypasu, państwa członkowskie mogą rozróżniać poszczególne kategorie obszarów w celu stosowania różnych współczynników zmniejszenia do tychże kategorii.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

▼ **M3***Artykuł 9***Konopie**▼ **M4**

1. Do celów art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 kwalifikowalność obszarów wykorzystywanych do produkcji konopi zależy od wykorzystywania nasion odmian wymienionych we Wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych w dniu 15 marca roku, na który płatność została przyznana, i opublikowanych zgodnie z art. 17 dyrektywy Rady 2002/53/WE ⁽¹⁾. Nasiona kwalifikowane są zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE ⁽²⁾ lub zgodnie z art. 10 dyrektywy Komisji 2008/62/WE ⁽³⁾ w przypadku odmian chronionych.

▼ **M3**

2. Państwa członkowskie ustanawiają system określania zawartości Δ^9 -tetrahydrokanabinolu (zwanego dalej „zawartością THC”) w odmianach konopi, który pozwala im stosować metodę określoną w załączniku III.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego prowadzi dokumentację wyników analiz zawartości THC. Dokumentacja ta dla każdej odmiany zawiera co najmniej wyniki analiz zawartości THC z każdej próby wyrażone w wartości procentowej z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, zastosowaną procedurę, liczbę przeprowadzonych badań, wskazanie miejsca, w którym pobrano daną próbę, oraz działania podjęte na szczeblu krajowym.

4. Jeśli średnia wyników dla wszystkich prób danej odmiany przekracza zawartość THC określoną w art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w następnym roku składania wniosków odnośnie do danej odmiany państwa członkowskie stosują procedurę B określoną w załączniku III do niniejszego rozporządzenia. Wymienioną procedurę stosuje się w kolejnych latach składania wniosków, chyba że wyniki wszystkich analiz danej odmiany są niższe od zawartości THC określonej w art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

5. Jeśli drugi rok z rzędu średnia wyników dla wszystkich prób danej odmiany przekracza zawartość THC określoną w art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwo członkowskie powiadamia Komisję o wniosku w sprawie upoważnienia do ustanowienia zakazu wprowadzania do obrotu tej odmiany zgodnie z art. 18 dyrektywy 2002/53/WE. Powiadomienie takie jest przesyłane zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 ⁽⁴⁾ najpóźniej do dnia 15 stycznia w kolejnym roku składania wniosków. Począwszy od tego roku składania wniosków, odmiana, której dotyczył ten wniosek, nie kwalifikuje się do płatności bezpośrednich w danym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych (Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74).

⁽³⁾ Dyrektywa Komisji 2008/62/WE z dnia 20 czerwca 2008 r. przewidująca pewne odstępstwa w odniesieniu do rejestracji populacji miejscowych i odmian roślin rolniczych przystosowanych naturalnie do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną oraz obrót materiałem siewnym i sadziankami ziemniaka tych populacji miejscowych i odmian (Dz.U. L 162 z 21.6.2008, s. 13).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).

▼ M3

6. Do celów niniejszego rozporządzenia, „konopie uprawiane jako międzyplon” oznaczają uprawy konopi zasiane po 30 czerwca danego roku.

7. Konopie nadal uprawia się w normalnych warunkach zgodnie z miejscową praktyką przez przynajmniej 10 dni po zakończeniu kwitnienia tak, aby można było przeprowadzić kontrole niezbędne do stosowania niniejszego artykułu. Konopie uprawiane jako międzyplon są uprawiane w normalnych warunkach, zgodnie z miejscową praktyką co najmniej do końca okresu wegetacyjnego.

Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na zbiór konopi po rozpoczęciu kwitnienia, ale przed końcem 10-dniowego okresu po zakończeniu kwitnienia, pod warunkiem że inspektorzy wskażą, które z reprezentatywnych części każdej przedmiotowej działki muszą być nadal uprawiane przez co najmniej 10 dni po zakończeniu kwitnienia do celów kontroli, zgodnie z metodą ustaloną w załączniku III.

▼ B*SEKCJA 3****Rolnik aktywny zawodowo****Artykuł 10***Przypadki, w których użytki rolne obejmują głównie obszary utrzymujące się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy**

1. Dla celów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 uznaje się, że osoba fizyczna lub prawna, bądź grupa osób fizycznych lub prawnych, posiada użytki rolne obejmujące głównie obszary utrzymujące się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, jeżeli obszary te stanowią ponad 50 % wszystkich użytków rolnych zgłoszonych zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

2. Artykuł 9 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 nie ma zastosowania do osoby fizycznej lub prawnej, bądź grupy osób fizycznych lub prawnych, która na obszarach utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy prowadzi działalność rolniczą w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

*Artykuł 11***Przychody uzyskane z działalności pozarolniczej**

1. Dla celów art. 9 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz, w stosownych przypadkach, art. 13 niniejszego rozporządzenia przychodami uzyskanymi z działalności rolniczej są te przychody, które rolnik uzyskał ze swej działalności rolniczej w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. c) wymienionego rozporządzenia prowadzonej w jego gospodarstwie, obejmujące wsparcie unijne w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), jak również wszelką pomoc krajową przyznaną w odniesieniu do działalności rolniczej, z wyjątkiem uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich na podstawie art. 18 i 19 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

▼B

Przychody z przetwarzania produktów rolnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 otrzymanych w gospodarstwie uznaje się za przychody z działalności rolniczej, pod warunkiem że przetworzone produkty pozostają własnością rolnika i że wynikiem takiego przetwarzania jest inny produkt rolny w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

Wszystkie pozostałe przychody uważa się za przychody z działalności pozarolniczej.

2. Dla celów ust. 1 „przychody” oznaczają przychody brutto przed potrąceniem powiązanych kosztów i podatków.

3. Wsparcie unijne, o którym mowa w ust. 1, oblicza się:

a) w Bułgarii i Rumunii, za rok 2015, na podstawie odpowiedniej kwoty określonej w pkt A załącznika V do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;

b) w Chorwacji, za każdy rok, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, na podstawie kwoty określonej w pkt A załącznika VI do tego rozporządzenia.

Artykuł 12

Kwota płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 9 ust. 2 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz w art. 13 ust. 2 niniejszego rozporządzenia

1. Roczna kwota płatności bezpośrednich przysługujących danemu rolnikowi, o której mowa w art. 9 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 13 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, jest łączna kwota płatności bezpośrednich, do których rolnik ten był uprawniony zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013 za ostatni rok obrotowy, za który dostępne są dowody dotyczące przychodów uzyskanych z działalności pozarolniczej. Przy obliczaniu tej kwoty nie uwzględnia się stosowania art. 63 i art. 91 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Jeżeli ostatni rok obrotowy, o którym mowa w akapicie pierwszym, to rok 2014 lub wcześniejszy, roczną kwotą płatności bezpośrednich jest łączna kwota płatności bezpośrednich, do których rolnik był uprawniony zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 przed zmniejszeniami i wykluczeniami przewidzianymi w art. 21 i 23 tego rozporządzenia.

2. Jeżeli dany rolnik nie złożył wniosku o przyznanie pomocy dotyczącego płatności bezpośrednich zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013 w ostatnim roku obrotowym, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy, państwa członkowskie określają łączną kwotę płatności bezpośrednich, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy, mnożąc liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych przez tego rolnika w roku złożenia wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przez średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego za rok, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy.

▼ B

Średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego, o której mowa w akapicie pierwszym, ustala się, dzieląc pułap krajowy za ten rok, określony w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w danym państwie członkowskim za ten rok zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Jeżeli rok, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy, to rok 2014 lub wcześniejszy, średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ustala się, dzieląc pułap krajowy za ten rok, określony w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w danym państwie członkowskim za ten rok zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

3. Kwotą płatności bezpośrednich przysługujących danemu rolnikowi, o której mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jest łączna kwota płatności bezpośrednich, do których rolnik był uprawniony zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013 przed zastosowaniem art. 63 i art. 91 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 za poprzedni rok.

Jeżeli rok, o którym mowa w akapicie pierwszym, to rok 2014, kwotą płatności bezpośrednich jest łączna kwota płatności bezpośrednich za rok 2014, do których rolnik był uprawniony na podstawie rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przed zmniejszeniami i wykluczeniami przewidzianymi w art. 21 i 23 tego rozporządzenia.

4. Jeżeli dany rolnik nie złożył wniosku o przyznanie pomocy dotyczącego płatności bezpośrednich zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013 za poprzedni rok, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy, państwa członkowskie określają łączną kwotę płatności bezpośrednich, o której mowa w ust. 3 akapit pierwszy, mnożąc liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych przez tego rolnika w roku złożenia wniosku o przyznanie pomocy zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przez średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego za poprzedni rok.

Średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego, o której mowa w akapicie pierwszym, ustala się, dzieląc pułap krajowy za ten rok, określony w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w danym państwie członkowskim za ten rok zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Jeżeli poprzedni rok, o którym mowa w ust. 3 akapit pierwszy, to rok 2014, państwa członkowskie ustalają roczną kwotę płatności bezpośrednich przysługujących temu rolnikowi, mnożąc liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych przez tego rolnika za rok 2015 zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przez średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego za rok 2014.

Średnią krajową płatność na hektar w ramach wsparcia bezpośredniego za rok 2014 ustala się, dzieląc pułap krajowy za rok 2014, określony w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w danym państwie członkowskim za rok 2014 zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia.

▼ B

5. Łączną kwotę płatności bezpośrednich, o której mowa w ust. 1 i 2, oblicza się:
- a) w Bułgarii i Rumunii, za rok 2015, na podstawie odpowiedniej kwoty określonej w pkt A załącznika V do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
 - b) w Chorwacji, za każdy rok, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, na podstawie kwoty określonej w pkt A załącznika VI do rozporządzenia.

Artykuł 13

Kryteria służące wykazaniu, że działalność rolnicza nie ma charakteru marginalnego i że główna działalność gospodarcza lub przedmiot działalności polegają na prowadzeniu działalności rolniczej

1. Do celów art. 9 ust. 2 akapit trzeci lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 działalność rolnicza nie ma charakteru marginalnego, jeżeli całość przychodów uzyskanych z działalności rolniczej w rozumieniu art. 11 niniejszego rozporządzenia w ostatnim roku obrotowym, za który dowody takie są dostępne, stanowi co najmniej jedną trzecią całości przychodów uzyskanych w ostatnim roku obrotowym, za który dowody takie są dostępne.

Państwa członkowskie mogą zdecydować o ustanowieniu progu dla całości przychodów uzyskanych z działalności pozarolniczej na poziomie niższym niż jedna trzecia, pod warunkiem że taki niższy próg nie umożliwi uznania osób prawnych lub fizycznych prowadzących działalność rolniczą o charakterze marginalnym za rolników aktywnych zawodowo.

Na zasadzie odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego państwa członkowskie mogą określić alternatywne kryteria umożliwiające danej jednostce wykazanie, że jej działalność rolnicza nie ma charakteru marginalnego na podstawie art. 9 ust. 2 akapit trzeci lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

2. Do celów art. 9 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 państwa członkowskie mogą zdecydować, że działalność rolnicza stanowi tylko nieznaczącą część ogółu działalności gospodarczej osoby fizycznej lub prawnej, bądź grupy osób fizycznych lub prawnych, wykorzystując następujące metody:

- a) roczna kwota płatności bezpośrednich wynosi mniej niż 5 % całości przychodów uzyskanych z działalności pozarolniczej w rozumieniu art. 11 niniejszego rozporządzenia w ostatnim roku obrotowym, za który dowody takie są dostępne;
- b) kwota całości przychodów uzyskanych z działalności rolniczej w rozumieniu art. 11 niniejszego rozporządzenia w ostatnim roku obrotowym, za który dowody takie są dostępne, znajduje się poniżej progu ustanowionego przez państwa członkowskie i nie przekracza jednej trzeciej całości przychodów uzyskanych w ostatnim roku obrotowym, za który dowody takie są dostępne.

▼B

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą określić alternatywne kryteria, zgodnie z którymi działalność rolniczą należy uznać za nieznaczącą na podstawie art. 9 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

3. Dla celów art. 9 ust. 2 akapit trzeci lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz, w stosownych przypadkach, art. 9 ust. 3 lit. b) tego rozporządzenia uznaje się, że działalność rolnicza stanowi główną działalność gospodarczą lub przedmiot działalności osoby prawnej, jeżeli została zarejestrowana jako główna działalność gospodarcza lub przedmiot działalności w urzędowym rejestrze przedsiębiorstw lub jakiegokolwiek równoważnej urzędowej ewidencji danego państwa członkowskiego. W przypadku osoby fizycznej wymagana jest równoważna ewidencja.

Jeżeli takie rejestry nie istnieją, państwa członkowskie korzystają z równoważnej ewidencji.

Na zasadzie odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego państwa członkowskie mogą określić alternatywne kryteria, zgodnie z którymi należy uznać, że działalność rolnicza stanowi główną działalność gospodarczą lub przedmiot działalności osoby fizycznej lub prawnej na podstawie art. 9 ust. 2 akapit trzeci lit. c) oraz, w stosownych przypadkach, art. 9 ust. 3 lit. b) tego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ 2

SYSTEM PŁATNOŚCI PODSTAWOWEJ I SYSTEM JEDNOLITEJ PŁATNOŚCI OBSZAROWEJ

SEKCJA 1

Zasady wdrażania systemu płatności podstawowej, o którym mowa w tytule III rozdział 1 sekcja 1, 2, 3 i 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013

Podsekcja 1

Pierwszy przydział uprawnień do płatności*Artykuł 14***Przypadki dziedziczenia, zmiany statusu prawnego lub nazwy oraz połączenia i podziały**

1. W przypadku gdy rolnik otrzymał gospodarstwo lub część gospodarstwa w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia, ma on prawo do wystąpienia, we własnym imieniu, o liczbę i wartość uprawnień do płatności, które mają zostać przydzielone na gospodarstwo lub część gospodarstwa, które otrzymał, na tych samych warunkach, co rolnik pierwotnie zarządzający gospodarstwem.

W przypadkach przewidywanego dziedziczenia, które może zostać odwołane, uprawnienia do płatności są przydzielane wyłącznie spadkobiercy wyznaczonemu jako taki w dniu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 lub art. 39 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

2. Zmiana nazwy nie ma wpływu na liczbę i wartość przydzielanych uprawnień do płatności.

▼B

Zmiana statusu prawnego nie ma wpływu na liczbę i wartość przydzielanych uprawnień do płatności, jeżeli rolnik, który pierwotnie sprawował kontrolę nad gospodarstwem rolnym pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego, zarządza również nowym gospodarstwem.

3. Połączenie lub podział nie mają wpływu na liczbę i wartość uprawnień do płatności, które mają zostać przydzielone gospodarstwu(-om) rolnemu(-ym).

Jeżeli państwo członkowskie stosuje art. 24 ust. 4 lub 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w przypadku podziału liczbę uprawnień do płatności, które mają zostać przydzielone każdemu gospodarstwu powstałemu w wyniku podziału, ustala się przez pomnożenie liczby kwalifikujących się hektarów należących do odpowiedniego nowego gospodarstwa przez średnie zmniejszenie liczby uprawnień, któremu podlegałoby pierwotne gospodarstwo zgodnie z art. 24 ust. 4 lub 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

Do celów niniejszego ustępu stosuje się następujące definicje:

- a) „połączenie” oznacza połączenie dwóch lub więcej odrębnych rolników w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w jednego nowego rolnika w rozumieniu wymienionego artykułu, kontrolowanego pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego przez rolników, którzy pierwotnie zarządzali odnośnymi gospodarstwami rolnymi lub jednym z nich;
- b) „podział” oznacza podział jednego rolnika w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 na:
 - (i) co najmniej dwóch nowych odrębnych rolników w rozumieniu wymienionego artykułu, z których co najmniej jeden pozostaje pod kontrolą – pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego – co najmniej jednej z osób fizycznych lub prawnych, które pierwotnie zarządzały gospodarstwem rolnym; lub
 - (ii) rolnika, który pierwotnie sprawował kontrolę nad gospodarstwem, i co najmniej jednego nowego, odrębnego rolnika w rozumieniu wymienionego artykułu.

*Artykuł 15***Ustalenie kwalifikujących się hektarów do celów art. 24 ust. 2 oraz art. 39 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013**

1. W celu ustalenia liczby uprawnień do płatności, które mają zostać przydzielone zgodnie z art. 24 ust. 2 i art. 39 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w przypadkach gdy nie występuje siła wyższa lub nadzwyczajne okoliczności, uwzględnia się wyłącznie te kwalifikujące się hektary, które zostały zatwierdzone zgodnie z art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 23 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014.

▼B

2. W przypadku gdy kwalifikujący się hektar, o którym mowa w ust. 1, jest przedmiotem wniosku o przydział uprawnień do płatności złożonego przez dwóch lub więcej wnioskodawców, decyzja, komu należy przyznać uprawnienie do płatności, opiera się na kryterium, kto korzysta z uprawnień do podejmowania decyzji w odniesieniu do działalności rolniczej wykonywanej na tym hektarze oraz kto czerpie korzyści i ponosi ryzyko finansowe związane z tą działalnością.

*Artykuł 16***Ograniczenie na mocy art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013**

1. Żadne zmniejszenie na podstawie art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 nie przekracza 85 % liczby uprawnień do płatności odpowiadających kwalifikującym się hektarom trwałych użytków zielonych znajdujących się na obszarach o trudnych warunkach klimatycznych.

2. Do celów stosowania współczynnika zmniejszenia przewidzianego w ust. 1 państwa członkowskie mogą, zgodnie z ograniczeniami naturalnymi, o których mowa w art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, rozróżniać kategorie obszarów o trudnych warunkach klimatycznych, aby stosować do tych kategorii różne współczynniki zmniejszenia.

*Artykuł 17***Ustalenie wartości uprawnień do płatności na mocy art. 26 i 40 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013**

1. W celu ustalenia odpowiednich płatności bezpośrednich lub wartości uprawnień w odniesieniu do roku 2014 r., o których mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, bierze się pod uwagę wyłącznie płatności dla tych rolników, lub wartość uprawnień tych rolników, którzy są uprawnieni do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 i art. 24 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w roku 2015.

W celu ustalenia odpowiednich płatności bezpośrednich w odniesieniu do roku poprzedzającego wdrażanie systemu płatności podstawowej, o którym mowa w art. 40 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, bierze się pod uwagę wyłącznie płatności dla tych rolników, którzy są uprawnieni do otrzymania płatności bezpośrednich zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w pierwszym roku wdrażania systemu płatności podstawowej.

2. Dla celów art. 26 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 zastosowanie mają następujące zasady:

- a) odniesienie do środków wsparcia specjalnego, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, pozostaje bez uszczerbku dla możliwości uwzględniania przez państwa członkowskie tylko jednego lub kilku środków wdrożonych w ramach takich środków wsparcia specjalnego;
- b) wsparcie udzielone rolnikowi w roku kalendarzowym 2014 w ramach jednego lub kilku systemów wsparcia, o których mowa w art. 26 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, oblicza się bez uwzględniania jakichkolwiek zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

▼B

- c) państwa członkowskie mogą – zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami – zdecydować o poziomie wsparcia, jakie należy uwzględnić dla jednego lub kilku systemów wymienionych w art. 26 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, stosowanych przez zainteresowane państwo członkowskie.

Przy stosowaniu niniejszego ustępu państwa członkowskie gwarantują, że wsparcie przyznane zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. c) oraz art. 126, 127 i art. 129 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 jest niezwiązane z wielkością produkcji.

3. Do celów art. 26 ust. 6 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wsparcie przyznane na rok kalendarzowy 2014 na mocy art. 72a i 125a rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oblicza się bez uwzględniania jakichkolwiek zmniejszeń i wykluczeń przewidzianych w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

4. Odniesienie w art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 do uprawnień do płatności posiadanych przez rolnika obejmuje również te uprawnienia do płatności, które w dniu złożenia wniosku na rok 2014 są dzierżawione przez rolnika innemu rolnikowi.

*Artykuł 18***Ostateczne ustalenie wartości i liczby uprawnień do płatności**

W przypadku gdy przekazywane rolnikom informacje, o których mowa w art. 25 ust. 10 lub w art. 40 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, opierają się na danych tymczasowych, ostateczna wartość i liczba uprawnień do płatności jest ustalana, a informacja o nich przekazywana rolnikom po przeprowadzeniu wszystkich niezbędnych kontroli zgodnie z art. 74 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, a w każdym przypadku do dnia 1 kwietnia roku następującego po pierwszym roku stosowania systemu płatności podstawowej przez dane państwo członkowskie.

*Artykuł 19***Ustalenie wartości uprawnień do płatności w przypadkach szczególnych trudności**

1. Jeżeli jedna lub kilka z płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 26 lub art. 40 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 odnoszących się odpowiednio do 2014 r. lub do roku poprzedzającego wdrożenie systemu płatności podstawowej, są niższe od odpowiednich kwot w roku poprzedzającym lata, których dotyczy działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, początkowa wartość jednostkowa jest ustalana na podstawie kwot otrzymanych przez rolnika w roku poprzedzającym lata, których dotyczy działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności.

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować o ograniczeniu stosowania ust. 1 do przypadków, w których płatności bezpośrednie dotyczące odpowiednio roku 2014 lub roku poprzedzającego wdrożenie systemu płatności podstawowej są niższe niż określony odsetek odpowiednich kwot w roku poprzedzającym lata, których dotyczy działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności. Odsetek ten wynosi co najmniej 85 %.

B*Artykuł 20***Klauzula umowy prywatnej w przypadku sprzedaży**

1. Państwa członkowskie mogą postanowić, aby w przypadku sprzedaży gospodarstwa lub jego części rolnicy – w drodze umowy podpisanej przed ostatecznym terminem składania wniosków o przydzielenie uprawnień do płatności ustalonym przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 – mogli przenieść wraz z gospodarstwem lub jego częścią odpowiadające im uprawnienia do płatności, które mają zostać przydzielone. W takim przypadku uprawnienia do płatności przydziela się sprzedającemu i bezpośrednio przenosi się na kupującego, który w stosownych przypadkach odniesie korzyść polegającą na tym, że płatności, które sprzedający otrzymał za 2014 r. lub wartość uprawnień, które posiadał w 2014 r., o której mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zostaną przyjęte za punkt odniesienia przy określaniu początkowej wartości jednostkowej tych uprawnień do płatności.

Takie przekazanie wymaga, aby sprzedający spełniał wymogi określone w art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i aby kupujący spełniał warunki art. 9 tego rozporządzenia.

Taka sprzedaż nie jest traktowana jako przekazanie bez gruntów w rozumieniu art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

2. Ustęp 1 stosuje się odpowiednio do państw członkowskich stosujących tytuł III rozdział 1 sekcja 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

*Artykuł 21***Klauzula umowy prywatnej w przypadku dzierżawy**

1. Państwa członkowskie mogą postanowić, aby w przypadku dzierżawy gospodarstwa lub jego części rolnicy – w drodze umowy podpisanej przed terminem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 akapit pierwszy – mogli wydzierżawić wraz z gospodarstwem lub jego częścią odpowiadające im uprawnienia do płatności, które mają zostać przydzielone. W takim przypadku uprawnienia do płatności przydziela się wydzierżawiającemu i bezpośrednio wydzierżawia się dzierżawcy, który w stosownych przypadkach odniesie korzyść polegającą na tym, że płatności, które wydzierżawiający otrzymał za 2014 r. lub wartość uprawnień, które posiadał w 2014 r., o której mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zostaną przyjęte za punkt odniesienia przy określaniu początkowej wartości jednostkowej tych uprawnień do płatności.

Takie przekazanie wymaga, aby wydzierżawiający spełniał warunki art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, dzierżawca spełniał warunki art. 9 tego rozporządzenia oraz aby umowa dzierżawy wygasła po upływie ostatecznego terminu na złożenie wniosku w ramach systemu płatności podstawowej.

Taka dzierżawa nie jest traktowana jako przekazanie bez gruntów w rozumieniu art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

2. Ustęp 1 stosuje się odpowiednio do państw członkowskich stosujących tytuł III rozdział 1 sekcja 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

▼B*Artykuł 22***Beneficjenci na podstawie art. 24 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013**

Do celów art. 24 ust. 1 akapit trzeci lit. a) ppkt (i) tiret pierwsze rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, „ziemniaki późne” i „sadzeniaki” oznaczają ziemniaki objęte kodem CN 0701 inne niż ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej.

*Podsekcja 2***Aktywacja i przekazanie uprawnień***Artykuł 23***Obliczanie wartości uprawnień do płatności**

1. Uprawnienia do płatności obliczane są najpierw z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku, a następnie zaokrąglane w górę lub w dół, do najbliższego drugiego miejsca po przecinku. Jeżeli obliczenie da liczbę 5 na trzecim miejscu po przecinku, otrzymana suma zaokrąglana jest w górę do drugiego miejsca po przecinku.

2. Jeżeli rolnik przekazuje ułamkową część uprawnienia, wartość tej ułamkowej części obliczana jest proporcjonalnie dla każdego pozostałego odnośnego roku zgodnie z art. 25 lub 40 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

3. Państwa członkowskie mogą zmieniać uprawnienia do płatności poprzez łączenie ułamkowych części uprawnień posiadanych przez rolnika. Wartość łączonych uprawnień ustalana jest dla każdego pozostałego odnośnego roku zgodnie z art. 25 lub 40 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 poprzez dodanie wartości części ułamkowych.

*Artykuł 24***Wymogi dotyczące aktywacji uprawnień do płatności**

1. Uprawnienia do płatności mogą być zgłaszane do celów płatności raz do roku, wyłącznie przez rolnika, który je posiada (własne lub dzierżawione) na dzień upływu ostatecznego terminu na złożenie pojedynczego wniosku.

Jeżeli rolnik korzysta jednak z możliwości wprowadzenia zmian do pojedynczego wniosku zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, może on również zgłosić do płatności te uprawnienia do płatności, które posiada (własne lub dzierżawione) na dzień powiadomienia o zmianach właściwego organu, pod warunkiem że wspomniane uprawnienia do płatności nie zostały zgłoszone do płatności przez innego rolnika w odniesieniu do tego samego roku.

Jeżeli rolnik nabywa uprawnienia do płatności w drodze ich przekazania od innego rolnika i jeżeli ten drugi rolnik już zgłosił te uprawnienia do płatności, dodatkowe zgłoszenie tych uprawnień przez nabywcę jest przyjmowane wyłącznie wtedy, gdy rolnik dokonujący przekazania już

▼ B

poinformował właściwy organ o przekazaniu zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 34 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i wycofa wspomniane uprawnienia do płatności ze swojego pojedynczego wniosku w terminie zmiany pojedynczego wniosku ustalonym przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

▼ M3

2. W przypadku gdy rolnik deklaruje liczbę uprawnień do płatności przekraczającą całkowity obszar kwalifikowalny zgłoszony zgodnie z art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, uprawnienie do płatności lub część ułamkową uprawnienia do płatności, które częściowo przekracza wspomniany obszar kwalifikowalny, uznaje się za w pełni aktywowane do celów art. 31 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia. Płatność obliczana jest jednak na podstawie odpowiedniej części ułamkowej kwalifikującego się hektara.

▼ B*Artykuł 25***Przekazanie uprawnień**

1. Uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane w dowolnym momencie roku.

2. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 34 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określa ono regiony, o których mowa w tym przepisie, w pierwszym roku stosowania art. 34 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i nie później niż jeden miesiąc przed datą ustaloną przez państwo członkowskie zgodnie z art. 33 ust. 1 tego rozporządzenia.

Podsekcja 3**Rezerwy krajowe lub regionalne***Artykuł 26***Zwrot do rezerwy krajowej lub regionalnej z powodu zatrzymania względem przekazania uprawnień do płatności**

Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 34 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, może ono zadecydować – zgodnie z obiektywnymi kryteriami, w sposób zapewniający równe traktowanie rolników oraz zapobieganie zakłóceniom rynku i konkurencji – o zwrocie do rezerwy krajowej lub regionalnej do 30 % rocznej wartości jednostkowej każdego uprawnienia do płatności przekazanego bez odpowiednich kwalifikujących się hektarów, w rozumieniu art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, lub równowartości tej kwoty wyrażonej liczbą uprawnień do płatności.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą przewidzieć zwrot do 50 % rocznej wartości jednostkowej każdego uprawnienia do płatności lub równowartości tej kwoty wyrażonej liczbą uprawnień do płatności, jak określono w akapicie pierwszym, w ciągu pierwszych trzech lat stosowania systemu płatności podstawowej.

*Artykuł 27***Stosowanie klauzuli nieuzasadnionych zysków**

Do celów art. 28 i art. 40 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 podwyższenie wartości uprawnień do płatności, o którym mowa w tych przepisach, ustala się przez porównanie wartości uprawnień do płatności tego rolnika wynikających ze stosowania art. 25 ust. 4 i art. 26 lub art. 40 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, odpowiednio po sprzedaży lub dzierżawie, o których mowa odpowiednio w art. 28 lub art. 40 ust. 5 tego rozporządzenia, z wartością uprawnień do płatności, które rolnik ten otrzymałby bez sprzedaży lub dzierżawy.

*Artykuł 28***Ustalenie uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej na mocy art. 30 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013**

1. Do celów art. 30 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jeżeli młody rolnik lub rolnik rozpoczynający działalność rolniczą ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej, gdy nie posiada żadnych uprawnień do płatności (własnych ani dzierżawionych), otrzymuje on liczbę uprawnień do płatności równą liczbie kwalifikujących się hektarów, które posiada (własnych lub dzierżawionych) na dzień, w którym upływa ostateczny termin złożenia przez niego wniosku o przydział uprawnień do płatności lub zwiększenie ich wartości ustalony przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

2. Jeżeli młody rolnik lub rolnik rozpoczynający działalność rolniczą ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej, gdy posiada już uprawnienia do płatności (własne lub dzierżawione), otrzymuje on liczbę uprawnień do płatności równą liczbie kwalifikujących się hektarów, które posiada (własnych lub dzierżawionych) na dzień, w którym upływa ostateczny termin złożenia przez niego wniosku określony w ust. 1, i w odniesieniu do których nie posiada żadnych uprawnień do płatności (własnych ani dzierżawionych).

Jeżeli wartość uprawnień, które rolnik już posiada (własnych lub dzierżawionych) jest niższa od średniej wartości krajowej lub regionalnej, o której mowa art. 30 ust. 8 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, roczne wartości jednostkowe tych uprawnień mogą zostać zwiększone do średniej wartości krajowej lub regionalnej, jak przewidziano w art. 30 ust. 10 tego rozporządzenia.

W państwach członkowskich stosujących zwiększenie, o którym mowa w art. 30 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 do celów art. 30 ust. 7 tego rozporządzenia, zwiększenie, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, jest jednak obowiązkowe. Takie zwiększenie powinno być na poziomie odpowiadającym najwyższemu poziomowi zwiększenia stosowanego dla celów art. 30 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

3. W państwach członkowskich stosujących art. 24 ust. 6 lub 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 ograniczenia przydziału uprawnień do płatności ustanowione tymi przepisami mogą być stosowane odpowiednio do przydziału uprawnień do płatności na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

▼ B

Państwa członkowskie mogą jednak postanowić, że jeżeli stosowanie jednego lub kilku ograniczeń, o których mowa w akapicie pierwszym, ogranicza łączną liczbę uprawnień do płatności, które rolnik już posiada i które zostały nowo przydzielone z rezerwy, do liczby niższej niż stały odsetek jego kwalifikujących się hektarów w roku, w którym ubiega się on o przydzielenie uprawnień do płatności z rezerwy, rolnikowi temu przydziela się dodatkową liczbę uprawnień do płatności odpowiadającą udziałowi w łącznej liczbie jego kwalifikujących się hektarów zgłoszonych we wniosku na ten rok zgodnie z art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Stawy odsetek, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego artykułu, jest obliczany zgodnie z metodą, o której mowa w art. 31 ust. 2 akapit drugi niniejszego rozporządzenia.

Udział w łącznej liczbie kwalifikujących się hektarów danego rolnika, o którym to udziale mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, oblicza się jako połowę różnicy w punktach procentowych między stałym odsetkiem, o którym mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, a udziałem uprawnień do płatności posiadanych przez rolnika w jego kwalifikujących się hektarach zgłoszonych zgodnie z art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 w jego wniosku na rok, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu. Do celów niniejszego akapitu „uprawnienia do płatności posiadane przez rolnika” oznaczają uprawnienie do płatności będące już w posiadaniu rolnika i uprawnienie do płatności, które ma zostać nowo przydzielone z rezerwy.

Państwa członkowskie, obliczając liczbę kwalifikujących się hektarów, o których mowa w akapitach drugim, trzecim i czwartym niniejszego ustępu, mogą zdecydować o niewłączeniu obszarów zajętych pod uprawy trwałe, trwałe użytki zielone znajdujące się na obszarach o trudnych warunkach klimatycznych, o których mowa w art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, lub obszary uznane za trwałe użytki zielone zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

Państwa członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i dotyczącej stosowania systemu płatności podstawowej na poziomie regionalnym mogą oprócz metody obliczania, o której mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, na łącznej liczbie przydzielonej lub zgłoszonej w 2015 r. w danym regionie.

Do celów określenia progu, o którym mowa w akapicie drugim, nie uwzględnia się gruntu nabytego lub wziętego w dzierżawę przez rolnika po 19 października 2011 r.

4. Do celów niniejszego artykułu uwzględnia się jedynie tych rolników rozpoczynających działalność rolniczą, którzy rozpoczęli działalność rolniczą w roku kalendarzowym 2013 lub w latach późniejszych oraz którzy złożyli wniosek o płatność podstawową nie później niż dwa lata po upływie roku kalendarzowego, w którym rozpoczęli działalność rolniczą.

Artykuł 29

Ustalenie uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej na mocy art. 30 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013

1. Do celów art. 30 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w przypadku gdy nowe uprawnienia do płatności są przydzielane w sposób przewidziany w art. 30 ust. 10 tego rozporządzenia, zostają one przydzielone zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym artykule, a także zgodnie z obiektywnymi kryteriami określonymi przez dane państwo członkowskie.

2. W przypadku gdy rolnik nieposiadający żadnych uprawnień do płatności (własnych ani dzierżawionych) jest uprawniony zgodnie z art. 30 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 do otrzymania uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej i złoży o nie wniosek, otrzymuje on liczbę uprawnień do płatności maksymalnie do liczby kwalifikujących się hektarów, które posiada (własne lub dzierżawione) na dzień, w którym upływa ostateczny termin złożenia przez niego wniosku określony w art. 28 ust. 1.

3. W przypadku gdy rolnik posiadający uprawnienia do płatności (własne lub dzierżawione) jest uprawniony zgodnie z art. 30 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 do otrzymania uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej i złoży o nie wniosek, otrzymuje on liczbę uprawnień do płatności maksymalnie do liczby kwalifikujących się hektarów, które posiada (własne lub dzierżawione) na dzień, w którym upływa ostateczny termin złożenia przez niego wniosku określony w art. 28 ust. 1, i w odniesieniu do których nie posiada żadnego uprawnienia do płatności (własnego ani dzierżawionego).

Jeżeli wartość uprawnień, które rolnik już posiada (własnych lub dzierżawionych) jest niższa od średniej wartości krajowej lub regionalnej, o której mowa w art. 30 ust. 8 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, roczne wartości jednostkowe tych uprawnień mogą zostać zwiększone do średniej wartości krajowej lub regionalnej, jak przewidziano w art. 30 ust. 10 tego rozporządzenia.

4. Do celów ust. 1 państwa członkowskie nie ustanawiają kryteriów dotyczących produkcji lub innych danych dla poszczególnych sektorów na okres po terminie wyznaczonym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w odniesieniu do roku składania wniosków 2013.

Artykuł 30

Dalsze przepisy dotyczące ustalania uprawnień do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej

1. W przypadku zwiększania rocznych wartości jednostkowych uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 30 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie zwiększają wartość jednostkową uprawnień do płatności, które rolnik już posiada (własne lub dzierżawione) w dniu składania wniosku o przydział uprawnień z rezerwy krajowej lub regionalnej zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń rynku i konkurencji.

▼B

2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie nie ustanawiają kryteriów dotyczących produkcji lub innych danych dla poszczególnych sektorów na okres po terminie wyznaczonym przez państwo członkowskie zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 w odniesieniu do roku składania wniosków 2013.

*Artykuł 31***Szczególne trudności**

1. Jeżeli wskutek działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych rolnik nie miał możliwości złożenia wniosku o przydział uprawnień do płatności zgodnie z art. 24 ust. 1 lub art. 39 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej, przydziela mu się uprawnienia do płatności na podstawie art. 30 ust. 7 lit. c) tego rozporządzenia. Państwa członkowskie ustanawiają roczne wartości jednostkowe uprawnień do płatności przydzielanych zgodnie z odpowiednio art. 25 lub 40 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i decyzjami podjętymi przez państwo członkowskie w odniesieniu do opcji przewidzianych w tych artykułach.

2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że jeżeli stosowanie jednego lub kilku ograniczeń dotyczących przydziału uprawnień do płatności określonych w art. 24 ust. 3–7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 ogranicza liczbę uprawnień do płatności przydzielonych rolnikowi do liczby niższej niż stały odsetek jego kwalifikujących się hektarów i jeżeli rolnik ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej lub regionalnej, takiego rolnika uznaje się za znajdującego się w „określonych niekorzystnych warunkach” zgodnie z art. 30 ust. 7 lit. b) tego rozporządzenia. W takim przypadku rolnikowi przydziela się liczbę uprawnień do płatności zgodnie z art. 30 ust. 7 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 odpowiadającą udziałowi w łącznej liczbie jego kwalifikujących się hektarów zgłoszonych we wniosku za 2015 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Stawy odsetek, o którym mowa w akapicie pierwszym, oblicza się jako łączną liczbę uprawnień do płatności przydzielonych w danym państwie członkowskim w 2015 r., po zastosowaniu ograniczeń przewidzianych w art. 24 ust. 3–7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, podzieloną przez łączną liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w państwie członkowskim w 2015 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Udział w łącznej liczbie kwalifikujących się hektarów danego rolnika, o którym to udziale mowa w akapicie pierwszym, oblicza się jako połowę różnicy w punktach procentowych między stałym odsetkiem, o którym mowa w akapitach pierwszym i drugim, a udziałem uprawnień do płatności posiadanych przez rolnika w jego kwalifikujących się hektarach zgłoszonych w 2015 r. zgodnie z art. 72 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Państwa członkowskie, obliczając liczbę kwalifikujących się hektarów, o których mowa w akapitach pierwszym, drugim i trzecim niniejszego ustępu, mogą zdecydować, by nie włączać obszarów zajętych pod uprawy trwałe, trwałe użytki zielone znajdujące się na obszarach o trudnych warunkach klimatycznych, o których mowa w art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, lub obszary uznane za trwałe użytki zielone zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia.

▼B

Państwa członkowskie korzystające z możliwości przewidzianej w art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i dotyczącej stosowania systemu płatności podstawowej na poziomie regionalnym mogą oprzeć metodę obliczania, o której mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, na łącznej liczbie przydzielonej lub zgłoszonej w 2015 r. w danym regionie.

Do celów określenia progu, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie uwzględnia się gruntu nabytego lub wziętego w dzierżawę przez rolnika po 19 października 2011 r.

Podsekcja 4**Państwa członkowskie stosujące art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013***Artykuł 32***Wdrożenie w państwach członkowskich stosujących art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013**

O ile nie przewidziano inaczej w niniejszej sekcji, przepisy niniejszej sekcji mają zastosowanie do państw członkowskich stosujących art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

*Artykuł 33***Stosowanie art. 21 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013**

Do celów ustalenia, które uprawnienia do płatności wygasają zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, pierwszeństwo mają te uprawnienia do płatności, które mają najniższe wartości.

W przypadku gdy uprawnienia do płatności mają taką samą wartość, liczbę uprawnień do płatności posiadanych na własność oraz liczbę dzierżawionych uprawnień do płatności obniza się w takich samych proporcjach.

Państwa członkowskie mogą zdecydować o stosowaniu akapitów pierwszego i drugiego na poziomie regionalnym.

*Artykuł 34***Ustalanie wartości uprawnień do płatności na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w przypadku państw członkowskich stosujących art. 21 ust. 3 tego rozporządzenia**

Do celów ustalenia początkowej wartości jednostkowej uprawnień do płatności państwa członkowskie stosujące art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 mogą dostosować kwotę płatności na 2014 r., o których mowa w art. 26 ust. 5 tego rozporządzenia, poprzez odjęcie – przed uwzględnieniem zmniejszeń i wykluczeń – kwoty wynikającej z uprawnień do płatności, które wygasły na mocy art. 21 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

SEKCJA 2

System jednolitej płatności obszarowej

Artykuł 35

Kwalifikujące się hektary w państwach członkowskich stosujących system jednolitej płatności obszarowej

Do celów systemu jednolitej płatności obszarowej przewidzianego w tytule III rozdział 1 sekcja 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, włączając wszelkie odniesienia w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 do kwalifikujących się hektarów zgłoszonych do celów tego systemu, uwzględnia się tylko te kwalifikujące się hektary, które zostały zatwierdzone w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 23 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014.

Artykuł 36

Stosowanie art. 36 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013

1. Do celów różnicowania jednolitej płatności obszarowej przewidzianego w art. 36 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 stosuje się następujące zasady:

- a) odniesienie do środków wsparcia specjalnego, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, pozostaje bez uszczerbku dla możliwości uwzględniania przez państwa członkowskie tylko jednego lub kilku środków wdrożonych w ramach takich środków wsparcia specjalnego;
- b) państwa członkowskie mogą, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, decydować o poziomie wsparcia, jakie należy uwzględnić dla jednego lub więcej systemów stosowanych przez zainteresowane państwo członkowskie zgodnie z art. 36 ust. 3 akapit drugi tego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, zgodnie z akapitem trzecim wspomnianego przepisu. Przy uwzględnianiu wsparcia przyznanego w ramach odpowiedniego systemu w 2014 r. kwota wykorzystana do różnicowania jednolitej płatności obszarowej nie może być jednak wyższa niż odpowiednia kwota przyznana indywidualnemu rolnikowi w ramach takiego systemu w 2014 r.;
- c) przy uwzględnianiu wsparcia przyznanego zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. c) oraz art. 126, 127 i 129 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 takie różnicowanie nie zmienia tego, że systemy te pozostają niezwiązane z wielkością produkcji.

Takie różnicowanie dostępne jest dla rolników, którzy w 2014 r. otrzymali wsparcie, o którym mowa art. 36 ust. 3 akapity drugi, trzeci i czwarty rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Kwota na hektar ustalana jest co roku poprzez podzielenie kwoty wykorzystanej do różnicowania jednolitej płatności obszarowej dostępnej dla indywidualnego rolnika przez liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych przez tego rolnika zgodnie z art. 72 ust. 1 akapit pierwszy lit a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

▼B

2. Jeżeli kwota wsparcia w ramach jednego systemu lub większej ich liczby, o których to systemach mowa w art. 36 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, odnosząca się do 2014 r. jest niższa od odpowiednich kwot w roku poprzedzającym lata, których dotyczy działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności, państwo członkowskie uwzględnia wsparcie udzielane w ramach danych systemów wsparcia w roku poprzedzającym lata, których dotyczy działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności.

Państwa członkowskie mogą zdecydować o ograniczeniu stosowania akapitu pierwszego do przypadków, w których płatności bezpośrednie dotyczące roku 2014 są niższe niż określony odsetek odpowiednich kwot w roku poprzedzającym lata, których dotyczy działanie siły wyższej lub wystąpienie nadzwyczajnych okoliczności. Odsetek ten wynosi co najmniej 85 %.

3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia różnicowanie jednolitej płatności obszarowej jest dostępne dla rolnika, który odziedziczył gospodarstwo, pod warunkiem że rolnik ten kwalifikuje się w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.

*Artykuł 37***Produkcja konopi w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej**

Art. 9 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do systemu jednolitej płatności obszarowej.

ROZDZIAŁ 3

ZAZIELENIANIE*SEKCJA 1***Równoważność***Artykuł 38***Wymogi mające zastosowanie do krajowych lub regionalnych systemów certyfikacji**

1. Państwa członkowskie, które postanowią wdrażać praktyki równoważne, o których mowa w art. 43 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, wyznaczają co najmniej jeden publiczny lub prywatny organ certyfikacyjny, którego celem jest zaświadczenie, że rolnicy stosują w swoich gospodarstwach praktyki zgodne z art. 43 ust. 3 tego rozporządzenia.

2. Publiczne lub prywatne organy certyfikacyjne spełniają następujące warunki:

- a) posiadają wiedzę fachową, sprzęt oraz infrastrukturę wymagane do wykonywania zadań certyfikacyjnych;
- b) posiadają wystarczającą liczbę wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników;

▼B

- c) są bezstronne i nie pozostają w żadnym konflikcie interesów w zakresie wykonywania zadań certyfikacyjnych.

Prywatne organy certyfikacyjne są akredytowane zgodnie z EN ISO/IEC 17021 (wymagania dotyczące jednostek prowadzących audyt i certyfikację systemów zarządzania) lub EN ISO/IEC 17065 (Ocena zgodności – Wymagania dla jednostek certyfikujących wyroby, procesy i usługi) w sektorze produkcji rolnej. Akredytacją zajmuje się wyłącznie krajowa jednostka akredytująca w danym państwie członkowskim zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 ⁽¹⁾.

3. Wyznaczenie publicznego lub prywatnego organu certyfikacyjnego zostaje cofnięte, jeżeli organ ten nie spełnia warunków wyznaczenia określonych w ust. 2.

*Artykuł 39***Obliczanie kwoty, o której mowa w art. 28 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013**

1. W przypadku rolników, którzy postanowią przestrzegać praktyk, o których mowa w sekcji I pkt 3 i 4 oraz w sekcji III pkt 7 w załączniku IX do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz wszelkich innych praktyk równoważnych dodanych do tego załącznika, w odniesieniu do których potrzebne jest specjalne obliczenie w celu uniknięcia podwójnego finansowania, uznanych za praktyki równoważne na podstawie art. 43 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia, państwa członkowskie odliczają od kwoty wsparcia na hektar obliczonej na podstawie art. 28 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 kwotę odpowiadającą jednej trzeciej średniej płatności z tytułu zazieleniania na hektar w danym państwie członkowskim lub regionie w odniesieniu do każdej praktyki w zakresie zazieleniania, z którą dana praktyka jest równoważna.

Średnią płatność z tytułu zazieleniania na hektar w danym państwie członkowskim lub regionie oblicza się na podstawie wartości procentowej, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, dotyczącej średniej krajowych pułapów na lata 2015–2019 określonych w załączniku II do tego rozporządzenia, oraz na podstawie liczby kwalifikujących się hektarów zgłoszonych zgodnie z art. 33 lub art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w 2015 r. Państwa członkowskie, które postanowią już w 2015 r. wdrożyć praktyki, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, mogą oszacować liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszonych w 2015 r. w oparciu o zgłoszenia złożone w 2014 r. na podstawie art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie, które postanowią zastosować art. 43 ust. 9 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 1307/2013, mogą zdecydować o zastosowaniu odliczenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w indywidualnych przypadkach, w kwocie odpowiadającej jednej trzeciej średniej płatności z tytułu zazieleniania na hektar w przypadku danego rolnika.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

▼ B

Średnią płatność z tytułu zazieleniania dla danego rolnika oblicza się na podstawie średniej płatności indywidualnej obliczonej zgodnie z art. 43 ust. 9 akapity trzeciej i czwartej rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 na lata 2015–2019 oraz na podstawie liczby kwalifikujących się hektarów zgłoszonych przez rolnika zgodnie z art. 33 tego rozporządzenia w 2015 r.

*SEKCJA 2****Dywersyfikacja upraw****Artykuł 40***Obliczanie udziału różnych upraw w celu dywersyfikacji upraw**

1. Do celów obliczania udziału różnych upraw, przewidzianego w art. 44 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, uwzględnia się okres obejmujący najistotniejszą część okresu uprawy z uwzględnieniem tradycyjnych praktyk uprawy stosowanych w danym państwie. ► **M3** Okres ten może zostać ustalony na poziomie kraju, regionu lub na odpowiednim poziomie podregionalnym. ◀

Państwa członkowskie informują rolników o tym okresie odpowiednio wcześniej. Dla celów obliczenia udziału różnych upraw każdy hektar na łącznej powierzchni gruntów ornych gospodarstwa uwzględnia się tylko raz w jednym roku składania wniosków.

2. Dla celów obliczenia udziału różnych upraw obszar zajęty pod daną uprawę może obejmować elementy krajobrazu, które stanowią część kwalifikującego się obszaru zgodnie z art. 9 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014.

3. Na obszarze, na którym stosuje się uprawę mieszaną polegającą na jednoczesnym prowadzeniu dwóch lub większej liczby upraw w oddzielnych rzędach, każdą uprawę liczy się jako oddzielną, jeśli pokrywa ona co najmniej 25 % tego obszaru. Powierzchnię obszaru pokrytego oddzielnymi uprawami oblicza się, dzieląc powierzchnię obszaru, na którym prowadzi się uprawę mieszaną, przez liczbę upraw pokrywających co najmniej 25 % tego obszaru, niezależnie od faktycznego udziału danej uprawy na tym obszarze.

Obszary, na których prowadzi się uprawę mieszaną, w której w główną uprawę wsiewa się drugą uprawę, uznaje się za obszary zajęte jedynie pod uprawę główną.

Obszary, na których wysiewa się mieszankę nasion, uznaje się za obszary objęte jedną pojedynczą uprawą, niezależnie od poszczególnych roślin zawartych w mieszance. Nie naruszając przepisów art. 44 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, taką pojedynczą uprawę określa się jako „uprawę mieszaną”. Jeżeli można ustalić, że gatunki z różnych mieszanek nasion różnią się od siebie, państwa członkowskie mogą uznać takie różne mieszanki nasion za oddzielne pojedyncze uprawy, pod warunkiem że te różne mieszanki nasion nie są stosowane do uprawy, o której mowa w art. 44 ust. 4 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

▼ M3

Obszary, na których obok siebie prowadzone są odrębne uprawy, a każda pojedyncza uprawa zajmuje obszar o wymiarach mniejszych od określonego przez państwa członkowskie minimalnego rozmiaru, o którym mowa w art. 72 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, mogą zostać uznane przez państwa członkowskie za obszary objęte jedną „uprawą mieszaną”, o której mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu.

▼ B*SEKCJA 3**Trwale użytki zielone**Artykuł 41*

Ramy wyznaczania dalszego zakresu obszarów trwałych użytków zielonych wrażliwych pod względem środowiskowym poza obszarami Natura 2000

Wrażliwe pod względem środowiskowym obszary trwałych użytków zielonych nienależące do obszarów objętych dyrektywą 92/43/EWG ani dyrektywą 2009/147/WE, o których mowa w art. 45 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, wyznacza się na podstawie co najmniej jednego z poniższych kryteriów:

- a) obszar obejmuje gleby organiczne z dużą zawartością węgla organicznego, takie jak gleby torfowe czy tereny podmokłe;
- b) obszar obejmuje siedliska wymienione w załączniku I do dyrektywy 92/43/EWG lub chronione na podstawie przepisów krajowych;
- c) na obszarze występują gatunki roślin wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG lub chronione na podstawie przepisów krajowych;
- d) obszar ma szczególne znaczenie dla gatunków dzikiego ptactwa wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2009/147/WE;
- e) obszar ma szczególne znaczenie dla gatunków dzikich zwierząt chronionych zgodnie z dyrektywą 92/43/EWG lub na podstawie przepisów krajowych;
- f) obszar obejmuje trwałe użytki zielone o wysokiej wartości przyrodniczej określone w oparciu o obiektywne kryteria ustanowione przez dane państwo członkowskie;
- g) obszar obejmuje gleby poważnie zagrożone erozją;
- h) obszar jest położony na terenie wrażliwym wyznaczonym w ramach planów gospodarowania wodami w dorzeczu zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE.

Państwa członkowskie mogą co roku decydować o dodaniu nowo wyznaczonych obszarów i informują zainteresowanych rolników o tej decyzji w odpowiednim czasie.

▼B*Artykuł 42***Ponowne przekształcenie w przypadku nieprzestrzegania obowiązku dotyczącego obszarów trwałych użytków zielonych wrażliwych pod względem środowiskowym**

Nie naruszając przepisów dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, w przypadku gdy rolnik przekształcił lub zorał trwałe użytki zielone objęte obowiązkiem, o którym mowa w art. 45 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zainteresowane państwo członkowskie ustanawia obowiązek ponownego przekształcenia tego obszaru w trwałe użytki zielone i może, w poszczególnych przypadkach, udzielić danemu rolnikowi szczegółowych instrukcji dotyczących tego, jak naprawić szkody wyrządzone środowisku, aby przywrócić obszarowi status wrażliwego pod względem środowiskowym.

W razie ustalenia, że przepisy nie są przestrzegane, bezzwłocznie informuje się rolnika o obowiązku ponownego przekształcenia oraz o dacie, przed upływem której ten obowiązek należy wypełnić. Data ta przypada nie później niż data złożenia pojedynczego wniosku na następny rok lub w przypadku Szwecji i Finlandii – nie później niż dnia 30 czerwca roku następnego.

Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 obszary objęte ponownym przekształceniem uważa się za trwałe użytki zielone od pierwszego dnia ponownego przekształcenia i są one objęte obowiązkiem, o którym mowa w art. 45 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

*Artykuł 43***Obliczanie wskaźnika trwałych użytków zielonych**

1. Obszary zgłoszone przez rolników uczestniczących w systemie dla małych gospodarstw, o którym mowa w tytule V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jak również jednostki gospodarstwa wykorzystywane do celów produkcji ekologicznej zgodnie z art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007⁽²⁾, nie są uwzględniane w udziale powierzchni trwałych użytków zielonych w stosunku do łącznej powierzchni użytków rolnych ani we wskaźniku referencyjnym, o których mowa w art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

2. Przy obliczaniu powierzchni trwałych użytków zielonych zgodnie z art. 45 ust. 2 akapit drugi lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 można odjąć powierzchnię obszarów zgłoszonych przez rolników w 2012 r. jako grunt pod pastwiska trwałe, który został przekształcony w grunt o innym rodzaju użytkowania, maksymalnie do liczby hektarów pastwiska trwałego lub trwałych użytków zielonych ustalonej przez rolników po 2012 r. i zgłoszonej w 2015 r. na poziomie krajowym, regionalnym, podregionalnym lub na poziomie gospodarstwa, pod warunkiem że spełniono obowiązujące wymogi dotyczące utrzymania pastwisk trwałych ustanowione w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i w art. 93 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

▼ B

Przy obliczaniu liczby hektarów pastwisk trwałych lub trwałych użytków zielonych ustalonej po 2012 r., o której mowa w akapicie pierwszym, uwzględnia się tylko hektary pastwisk trwałych lub trwałych użytków zielonych na obszarze użytków rolnych zgłoszonych w latach 2012, 2013 lub 2014 zgodnie z art. 34 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

▼ M5

3. Państwa członkowskie dostosowują wskaźnik referencyjny, jeżeli uznają, że na jego zmianę w sposób znaczący wpływa w szczególności zmiana obszaru objętego produkcją ekologiczną lub zmiana liczby uczestników systemu dla małych gospodarstw, albo kiedy państwo członkowskie podejmie decyzje zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a), b) lub c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. W takich przypadkach państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wprowadzonych dostosowaniach oraz podają uzasadnienie takich dostosowań.

▼ B*Artykuł 44***Utrzymanie wskaźnika trwałych użytków zielonych****▼ M5**

1. Państwa członkowskie mogą nakładać na rolników indywidualny obowiązek nieprzekształcania trwałych użytków zielonych w tym, w przypadku gdy stosują art. 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, niewykonywania orki bez uprzedniego indywidualnego zezwolenia. Rolnicy są informowani o tym obowiązku bezzwłocznie i w każdym przypadku przed dniem 15 listopada roku, w którym zainteresowane państwo członkowskie podejmuje taką decyzję. Obowiązek ten stosuje się jedynie do rolników, wobec których mają zastosowanie obowiązki zgodnie z tytułem III rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do trwałych użytków zielonych nieobjętych przepisami art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

Przy wydawaniu zezwoleń można stosować obiektywne i niedyskryminujące kryteria, w tym kryteria środowiskowe. Jeśli w odniesieniu do zezwolenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma zastosowanie warunek, zgodnie z którym należy wyznaczyć inny obszar o takiej samej liczbie hektarów jako trwałe użytki zielone lub w przypadku gdy państwo członkowskie stosuje art. 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zgodnie z którym wyznacza się inny lub ten sam obszar jako trwałe użytki zielone, to – na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 – obszar taki należy uważać za trwałe użytki zielone od pierwszego dnia po przekształceniu, w tym zaoraniu. Obszary te wykorzystuje się do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych przynajmniej przez okres pięciu kolejnych lat po dacie przekształcenia, w tym zaorania. Jednak o ile tak zdecyduje państwo członkowskie, w przypadku gdy rolnicy przekształcają obszary, które już wcześniej były wykorzystywane do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych w trwałe użytki zielone, takie obszary wykorzystuje się do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych przez pozostałą liczbę lat koniecznych do osiągnięcia pięciu kolejnych lat.

▼ B

2. W przypadku stwierdzenia, że wskaźnik, o którym mowa w art. 45 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zmniejszył się o ponad 5 % w stosunku do wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w tym artykule, zainteresowane państwo członkowskie nakłada obowiązek ponownego przekształcenia obszaru w trwałe użytki zielone oraz ustanawia przepisy mające na celu zapobieganie nowemu przekształcaniu trwałych użytków zielonych.

▼B

Państwa członkowskie określają, którzy spośród rolników spełniających poniższe warunki, są objęci obowiązkiem ponownego przekształcenia:

- a) rolnicy podlegający obowiązkom określonym w tytule III rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do trwałych użytków zielonych nieobjętych przepisami art. 45 ust. 1 tego rozporządzenia; oraz
- b) rolnicy, którzy – w oparciu o wnioski złożone zgodnie z art. 72 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 lub art. 19 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w ciągu dwóch poprzednich lat kalendarzowych lub w 2015 r. w ciągu trzech poprzednich lat kalendarzowych – dysponowali obszarami rolniczymi, które powstały w wyniku przekształcenia trwałych użytków zielonych lub gruntów pod pastwiska trwałe w grunty do wykorzystywania w innych celach.

W przypadku gdy okresy, o których mowa w akapicie drugim lit. b), obejmują lata kalendarzowe przed 2015 r., obowiązek ponownego przekształcenia ma zastosowanie również do obszarów, które zostały przekształcone w grunty do wykorzystywania w innych celach z gruntów pod pastwiska trwałe objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub art. 93 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

Przy określaniu, którzy rolnicy mają ponownie przekształcić obszary w trwałe użytki zielone, państwa członkowskie nakładają ten obowiązek w pierwszej kolejności na rolników dysponujących obszarem, który został przekształcony w grunt o innym rodzaju wykorzystywania z trwałych użytków zielonych lub gruntów pod pastwiska trwałe, w stosownych przypadkach, z naruszeniem wymogu uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu lub w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009. Ci rolnicy przekształcają ponownie cały przekształcony obszar.

3. Jeśli zastosowanie ust. 2 akapit czwarty nie prowadzi do wzrostu wskaźnika, o którym mowa w art. 45 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, ponad próg 5 %, państwa członkowskie ustanawiają przepisy, zgodnie z którymi rolnicy, którzy dysponują obszarem przekształconym z obszaru trwałych użytków zielonych lub z gruntów pod pastwiska trwałe w grunt o innym rodzaju wykorzystywania w okresach, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. b) niniejszego artykułu, mają ponownie przekształcić również odsetek tego przekształconego obszaru w trwałe użytki zielone lub wyznaczyć inny obszar odpowiadający temu odsetkowi jako obszar trwałych użytków zielonych. Ten odsetek oblicza się w oparciu o obszar przekształcony przez rolnika w okresach, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. b) niniejszego artykułu, oraz obszar konieczny do zwiększenia wskaźnika, o którym mowa w art. 45 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powyżej progu 5 %.

W celu obliczenia odsetka, o którym mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie mogą wyłączyć z obszaru przekształconego przez rolnika te obszary, które stały się trwałymi użytkami zielonymi po dniu 31 grudnia 2015 r., pod warunkiem że państwa członkowskie przeprowadzają administracyjne kontrole krzyżowe trwałych użytków zielonych corocznie zgłaszanych w geoprzestrzennym wniosku o przyznanie pomocy poprzez ich przestrzenne oddzielenie od obszarów zgłoszonych w 2015 r. jako pastwiska trwałe i zarejestrowanych w systemie identyfikacji działek rolnych oraz że te obszary użytków zielonych nie zostały ustanowione w wyniku wypełniania obowiązku ponownego przekształcenia lub wyznaczenia obszaru trwałych użytków zielonych zgodnie z ust. 2 lub niniejszym ustępem. Jeśli jednak takie wyłączenie nie pozwala na zwiększenie wskaźnika, o którym mowa w art. 45 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powyżej progu 5 %, wówczas państwa członkowskie nie wyłączają tych obszarów.

▼ B

Trwałe użytki zielone lub grunty pod pastwiska trwałe utworzone przez rolników w ramach zobowiązań zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽¹⁾ i rozporządzeniem (UE) nr 1305/2013 nie są uwzględniane jako część obszaru przekształconego przez rolnika dla celów obliczenia odsetka, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Rolnicy są informowani o indywidualnym obowiązku ponownego przekształcenia i o przepisach mających na celu zapobieganie nowemu przekształcaniu trwałych użytków zielonych bezzwłocznie oraz w każdym przypadku przed dniem 31 grudnia roku, w którym stwierdzono obniżenie wskaźnika poniżej 5 %. Obowiązek ponownego przekształcenia należy wypełnić przed datą złożenia pojedynczego wniosku na następny rok lub w przypadku Szwecji i Finlandii – przed dniem 30 czerwca roku następnego.

Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 obszary ponownie przekształcone w trwałe użytki zielone lub wyznaczone jako trwałe użytki zielone uważa się za trwałe użytki zielone od pierwszego dnia ponownego przekształcenia lub wyznaczenia. Obszary te wykorzystuje się do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych przynajmniej przez okres pięciu kolejnych lat po dacie przekształcenia, lub o ile tak zdecyduje państwo członkowskie, w przypadku gdy rolnicy przekształcają obszary, które już wcześniej były wykorzystywane do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych w trwałe użytki zielone, przez tyle lat, ile jest konieczne, aby uzyskać okres pięciu kolejnych lat.

*SEKCJA 4****Obszar proekologiczny****Artykuł 45***Dalsze kryteria dla rodzajów obszarów proekologicznych**

1. W odniesieniu do kwalifikacji rodzajów obszarów wymienionych w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 jako obszary proekologiczne zastosowanie mają ust. 2–11 niniejszego artykułu.

▼ M5

2. Na gruntach ugorowanych i gruntach ugorowanych z roślinami miododajnymi (gatunkami bogatymi w pyłek i nektar) nie prowadzi się produkcji rolnej. Państwa członkowskie ustalają okres, podczas którego grunty mają być ugorowane w danym roku kalendarzowym. Okres ten nie może być krótszy niż sześć miesięcy. W odniesieniu do obszarów gruntów ugorowanych z roślinami miododajnymi, państwa członkowskie ustanawiają wykaz gatunków bogatych w pyłek i nektar, które należy stosować. Wykaz nie może obejmować inwazyjnych gatunków obcych w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 ⁽²⁾. Obszary te nie obejmują obszarów zajętych pod uprawę roślin zwykle wysiewanych w celu uzyskania zbiorów. Państwa członkowskie mogą ustalić dodatkowe wymogi. Obszary te mogą obejmować rośliny zielne, o ile gatunki miododajne

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35).

▼ M5

przeważają. Bez uszczerbku dla wymogu „braku produkcji” ustanowionego w ust. 10a, na obszarach gruntów ugorowanych z roślinami miododajnymi (gatunkami bogatymi w pyłek i nektar) można stawiać ule.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 grunty ugorowane i grunty ugorowane z roślinami miododajnymi (gatunkami bogatymi w pyłek i nektar) w celu spełnienia warunku istnienia obszaru proekologicznego od ponad pięciu lat pozostają gruntami ornymi.

▼ B

3. Tarasy są tarasami chronionymi zgodnie z normą GAEC 7, o której mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz innymi tarasami. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że za obszary proekologiczne uznają jedynie tarasy objęte normą GAEC 7. Państwa członkowskie, które zdecydują się uznać także inne tarasy, ustalają kryteria dotyczące tych innych tarasów, w tym minimalną wysokość na podstawie uwarunkowań krajowych lub regionalnych.

▼ M3

4. Elementy krajobrazu pozostają do dyspozycji rolnika; mogą do nich należeć elementy chronione zgodnie z GAEC 7, SMR 2 lub SMR 3, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, lub jeden/więcej następujących elementów:

- a) żywopłoty, pasy zadrzewione lub zadrzewienie liniowe;
- b) zadrzewienie pojedyncze;
- c) zagajniki śródpolne obejmujące drzewa, krzewy lub kamienie;
- d) oczka wodne. Zbiorników z betonu lub tworzywa sztucznego nie uznaje się za obszar proekologiczny;
- e) rowy, w tym otwarte cieki wodne do celów nawadniania lub odwadniania. Kanałów o betonowych ścianach nie uznaje się za obszar proekologiczny;
- f) tradycyjne murki kamienne.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o ograniczeniu wyboru elementów krajobrazu do tych objętych GAEC 7, SMR 2 lub SMR 3, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, lub do tych wymienionych w jednej lub kilku literach a)–f) akapitu pierwszego.

Dla żywopłotów, pasów zadrzewionych, zadrzewień liniowych oraz rowów, o których mowa odpowiednio w lit. a) i e) akapitu pierwszego, powierzchnię do zakwalifikowania jako obszar proekologiczny oblicza się maksymalnie do 10 metrów szerokości.

Dla zagajników śródpolnych i oczek wodnych, o których mowa odpowiednio w lit. c) i d) akapitu pierwszego, powierzchnię do zakwalifikowania jako obszar proekologiczny oblicza się maksymalnie do 0,3 hektara powierzchni.

▼ M3

Do celów akapitu pierwszego lit. d) państwa członkowskie mogą ustalić minimalną wielkość oczek wodnych. W przypadku pasów roślinności nadbrzeżnej wzdłuż cieków wodnych odnośny obszar jest uwzględniany do celów obliczenia obszaru proekologicznego. Państwa członkowskie mogą określić kryteria gwarantujące, że oczka wodne posiadają walory przyrodnicze, biorąc pod uwagę rolę, jaką naturalne oczka wodne odgrywają w ochronie siedlisk i gatunków.

Do celów akapitu pierwszego lit. f) państwa członkowskie ustanawiają minimalne kryteria oparte na krajowych lub regionalnych uwarunkowaniach, w tym ograniczenia dotyczące wysokości i szerokości.

5. Za strefy buforowe i miedze śródpolne można uznać wszelkie strefy buforowe i miedze śródpolne, w tym strefy buforowe wzdłuż cieków wodnych wymagane na podstawie GAEC 1, SMR 1 lub SMR 10, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, lub miedze śródpolne chronione na podstawie GAEC 7, SMR 2 lub SMR 3, o których mowa w tym załączniku.

Państwa członkowskie nie ograniczają wyboru stref buforowych i miedz śródpolnych do wymaganych w ramach przepisów dotyczących wzajemnej zgodności, o których mowa w akapicie pierwszym.

Państwa członkowskie określają minimalną szerokość stref buforowych i miedz śródpolnych, która do celów obszaru proekologicznego nie może być mniejsza niż 1 metr. Roślinność nadbrzeżną wzdłuż cieków wodnych należy uwzględnić do celów obliczenia obszaru proekologicznego. W strefach buforowych i na miedzach śródpolnych nie prowadzi się produkcji rolnej.

Dla stref buforowych i miedz śródpolnych, innych niż te wymagane lub chronione na podstawie GAEC 1, GAEC 7, SMR 1, SMR 2, SMR 3 lub SMR 10, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, powierzchnię kwalifikowaną jako obszar proekologiczny oblicza się do maksymalnej szerokości 20 metrów.

5a. Do celów art. 46 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jeżeli obszary lub elementy krajobrazu, o których mowa w ust. 4 i 5 niniejszego artykułu, przylegają do obszaru proekologicznego bezpośrednio przylegającego do gruntów ornych gospodarstwa, uznaje się je za obszary przyległe.

▼ B

6. Hektary rolno-leśne są gruntami ornymi kwalifikującymi się do systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o których mowa w tytule III rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, i spełniającymi warunki, za które przyznano lub przyznaje się wsparcie zgodnie z art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 lub art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.

▼ M3

7. W odniesieniu do pasów kwalifikujących się hektarów wzdłuż obrzeży lasu państwa członkowskie mogą zezwolić na prowadzenie produkcji rolnej, ustanowić wymóg nieprowadzenia produkcji rolnej lub pozostawić rolnikom te dwie opcje. Państwa członkowskie ustalają minimalną szerokość tych pasów, nie może ona jednak być mniejsza niż 1 metr.

▼ M3

Obszar, który ma zostać uznany za obszar proekologiczny, oblicza się maksymalnie do 10 metrów szerokości, jeśli państwa członkowskie zdecydują się na dopuszczenie produkcji rolnej, a do 20 metrów, w przypadku gdy państwa członkowskie nie dopuszczają prowadzenia produkcji rolnej.

8. Dla obszarów, na których znajdują się zagajniki o krótkiej rotacji i na których nie stosuje się nawozów mineralnych lub środków ochrony roślin, państwa członkowskie ustanawiają wykaz gatunków, które mogą być stosowane do tego celu, w drodze wyboru z wykazu ustanowionego na podstawie art. 4 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 gatunków, które są najbardziej odpowiednie z ekologicznego punktu widzenia, a tym samym z wyłączeniem gatunków, które jednoznacznie nie są rodzime. Jeżeli państwa członkowskie dopuszczają stosowanie nawozów mineralnych lub środków ochrony roślin, wówczas ustanawiają również wymogi dotyczące ich stosowania, mając na uwadze cel obszarów proekologicznych, a zwłaszcza ochronę i poprawę różnorodności biologicznej.

▼ M5

8a. państwa członkowskie wprowadzają zakaz stosowania środków ochrony roślin na obszarach z *Miscanthus* i *Silphium perfoliatum*, z wyjątkiem pierwszego roku, w którym rolnik wprowadza te dwa gatunki. Państwa członkowskie zabraniają stosowania nawozów mineralnych i środków ochrony roślin lub ustanawiają wymogi w tym zakresie, uwzględniając cele obszarów proekologicznych, zwłaszcza w zakresie ochrony i poprawy różnorodności biologicznej.

▼ M3

9. Obszary międzyplonów lub okrywy zielonej obejmują takie obszary ustanowione na podstawie wymogów SMR 1, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz inne obszary międzyplonów lub okrywy zielonej, pod warunkiem że zostały one utworzone poprzez wysianie mieszanki gatunków uprawnych albo poprzez wsiewki trawy lub roślin strączkowych w uprawie głównej.

Państwa członkowskie ustanawiają wykaz mieszanek gatunków roślin uprawnych, które mają być stosowane, oraz ustalają na poziomie krajowym, regionalnym, podregionalnym lub na poziomie gospodarstwa okres, przez jaki należy utrzymywać międzyplony lub okrywę zieloną, jeżeli zostały one ustanowione poprzez wysianie mieszanki gatunków roślin uprawnych. Okres ten nie może być krótszy niż osiem tygodni. Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe warunki, w szczególności w odniesieniu do metod produkcji.

Obszary międzyplonów lub okrywy zielonej nie obejmują obszarów uprawy zbóż ozimych, które są wysiewane jesienią, zwykle z przeznaczeniem do zbiorów lub do wypasu. Obszary te nie obejmują także obszarów objętych praktykami równoważnymi, o których mowa w pkt I.3 i 4 załącznika IX do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

▼ M3

10. Na obszarach z uprawami wiążącymi azot rolnicy prowadzą uprawę tych roślin wiążących azot, które są ujęte w wykazie ustanowionym przez państwo członkowskie. Wykaz ten obejmuje uprawy wiążące azot, które państwo członkowskie uznaje za przyczyniające się do realizacji celu poprawy różnorodności biologicznej i może on obejmować mieszanki upraw wiążących azot z innymi roślinami, pod warunkiem że przeważają w nich gatunki roślin wiążących azot. Uprawy te są obecne podczas sezonu wegetacyjnego. Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe warunki, w szczególności dotyczące metod produkcji, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby osiągnięcia celów dyrektywy 91/676/EWG i dyrektywy 2000/60/WE, biorąc pod uwagę to, że uprawy wiążące azot mogą zwiększać ryzyko wymywania azotu jesienią.

Obszary z uprawami wiążącymi azot nie obejmują obszarów objętych praktykami równoważnymi, o których mowa w pkt I.3 i 4 załącznika IX do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

10a. Do celów ust. 2, 5 i 7, „nieprowadzenie produkcji rolnej” oznacza brak działalności rolniczej w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, bez uszczerbku dla wymogów określonych w ramach normy GAEC 4, o której mowa w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. Dozwolone są działania zmierzające do stworzenia zielonej pokrywy glebowej do celów różnorodności biologicznej, w tym siew mieszanki nasion dzikich kwiatów.

Na zasadzie odstępstwa od wymogu nieprowadzenia żadnej produkcji do celów ust. 5 i 7, państwa członkowskie mogą zezwolić jednak na koszenie lub wypasanie w strefach buforowych i na miedzach śródpolnych, jak również na pasach kwalifikujących się hektarów wzdłuż obrzeży lasu, na których nie prowadzi się produkcji, pod warunkiem że nadal możliwe jest odróżnienie danej strefy od przylegających gruntów rolnych.

10b. Stosowanie środków ochrony roślin jest zakazane na wszystkich obszarach, o których mowa w ust. 2, 9 i 10, a także na obszarach produkcji rolnej, o których mowa w ust. 7.

10c. Na obszarach określonych w ust. 9 ustanowionych poprzez zastosowanie wsiewek trawy lub roślin strączkowych w uprawie głównej, zakaz ten ma zastosowanie od momentu zbioru uprawy głównej przez co najmniej osiem tygodni lub do momentu wysiewu kolejnej uprawy głównej.

▼ B

11. Rolnik może zgłosić ten sam obszar lub element krajobrazu tylko raz w jednym roku składania wniosków w celu przestrzegania wymogu obszaru proekologicznego.

Artykuł 46

Zasady wdrażania obszarów proekologicznych na poziomie regionalnym

1. Państwa członkowskie, które wybiorą wdrażanie na poziomie regionalnym przewidziane w art. 46 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określają regiony do celów tego artykułu. Regiony, które należy określić, obejmują pojedyncze i jednorodne obszary geograficzne o podobnych uwarunkowaniach pod względem rolnictwa i środowiska. Do celów takiego określenia jednorodność odnosi się do typu gleby, ukształtowania terenu oraz obecności obszarów naturalnych i półnaturalnych.

2. W ramach określonych w ten sposób regionów państwa członkowskie wyznaczają obszary, na których należy wdrożyć maksymalnie połowę punktów procentowych wymogu dotyczącego obszaru proekologicznego.

3. W odniesieniu do określonych obszarów państwa członkowskie przewidują szczególne obowiązki dotyczące uczestniczących rolników lub grup rolników. Obowiązki te zapewniają sąsiedztwo struktur przyległych obszarów proekologicznych. Wśród obowiązków uczestniczących rolników lub grup rolników znajduje się wymóg, by każdy uczestniczący rolnik posiadał co najmniej 50 % obszaru podlegającego obowiązkowi określonemu w art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 na terenie swojego gospodarstwa w danym regionie oraz zgodnie z art. 46 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia.

4. Obowiązki uczestniczących rolników lub grup rolników mają zapewnić, aby przyległe obszary proekologiczne, o których mowa w ust. 3, składały się z jednego lub więcej obszarów, o których mowa w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), c), d) i h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

5. Przy wyznaczaniu obszarów i określaniu obowiązków, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 3, państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, uwzględniają obowiązujące krajowe lub regionalne strategie dotyczące różnorodności biologicznej lub łagodzenia skutków zmiany klimatu i dostosowania się do niej, plany gospodarowania wodami w dorzeczu lub określone potrzeby, aby zapewnić ekologiczną spójność sieci Natura 2000, o której mowa w art. 10 dyrektywy 92/43/EWG, lub przyczynić się do wdrożenia strategii dotyczącej zielonej infrastruktury.

6. Przed określeniem obowiązków rolników państwa członkowskie konsultują się z rolnikami lub grupami rolników, których to dotyczy, i z innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami. Po przeprowadzeniu takich konsultacji państwa członkowskie ustanawiają ostateczny szczegółowy plan wdrażania na poziomie regionalnym i informują o tym planie zainteresowane strony, które brały udział w konsultacjach, oraz rolników lub grupy rolników, których to dotyczy, w tym o wyznaczeniu obszarów i określeniu obowiązków uczestniczących rolników lub grup rolników, a w szczególności o dokładnej wartości procentowej, którą każdy rolnik musi wdrożyć w swoim gospodarstwie. Państwa członkowskie przekazują te informacje rolnikowi najpóźniej do dnia 30 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym wdrażanie na poziomie regionalnym będzie miało zastosowanie, a w odniesieniu do pierwszego roku stosowania niniejszego rozporządzenia – w terminie umożliwiającym rolnikowi złożenie odpowiedniego wniosku.

▼B

Bez uszczerbku dla płatności dla rolników, o których mowa w art. 43 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie ustaleń dotyczących rekompensat finansowych między rolnikami oraz ustaleń dotyczących kar administracyjnych w przypadku niezgodności z przepisami dotyczącymi przyległych obszarów proekologicznych.

Artykuł 47

Zasady wspólnej realizacji i kryteria, które muszą spełniać gospodarstwa, by zostać uznane za gospodarstwa znajdujące się w bliskiej odległości

1. Państwa członkowskie, które zdecydują się zezwolić na wspólną realizację przewidzianą w art. 46 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określają kryteria, które muszą spełniać gospodarstwa, by zostać uznane za gospodarstwa znajdujące się w bliskiej odległości, wykorzystując następujące kryteria:

- a) rolnicy, których 80 % gospodarstwa znajduje się w obrębie tej samej gminy;
- b) rolnicy, których 80 % gospodarstwa znajduje się w obszarze o promieniu, którego długość określą w km państwa członkowskie, jednak nie dłuższym niż 15 kilometrów.

2. Państwa członkowskie, które zdecydują się na wyznaczenie obszarów, na których możliwa jest wspólna realizacja, oraz na nałożenie obowiązków na uczestniczących rolników lub uczestniczące grupy rolników, uwzględniają obowiązujące krajowe lub regionalne strategie dotyczące różnorodności biologicznej lub łagodzenia skutków zmiany klimatu i dostosowania się do niej, plany gospodarowania wodami w dorzeczu lub określone potrzeby, aby zapewnić ekologiczną spójność sieci Natura 2000, o której mowa w art. 10 dyrektywy 92/43/EWG, lub przyczynić się do poprawy zielonej infrastruktury.

3. Obowiązki uczestniczących rolników lub grup rolników, o których mowa w ust. 2, zawierają warunek, że przyległe obszary proekologiczne będą składały się z co najmniej jednego z obszarów, o których mowa w art. 46 ust. 2 akapit drugi lit. a), c), d) i h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

4. Rolnicy uczestniczący we wspólnej realizacji zawierają pisemną umowę, która zawiera szczegóły dotyczące wewnętrznych ustaleń w sprawie rekompensaty finansowej i w odniesieniu do kar administracyjnych w przypadku stwierdzenia niezgodności z przepisami dotyczącymi wspólnego obszaru proekologicznego.

Artykuł 48

Określenie stosunku lasów do gruntów rolnych

1. Państwa członkowskie, które postanowią wdrożyć art. 46 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określają odsetek lasów w porównaniu z całkowitą powierzchnią pokrytą lasami, o której mowa w pierwszym akapicie tego ustępu, na podstawie danych udostępnionych przez Eurostat. Dane dotyczące lasów odnoszą się do definicji zastosowanej przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa

▼B

i nie obejmują obszaru należącego do kategorii „inne grunty zalesione”. Całkowita powierzchnia nie obejmuje obszaru należącego do kategorii „wody śródlądowe w tym rzeki i jeziora”.

2. Stosunek lasów do gruntów rolnych, o którym mowa w art. 46 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, oblicza się z wykorzystaniem danych udostępnionych przez Eurostat. Można wykorzystać inne źródła danych, jeżeli nie ma danych Eurostatu dotyczących obszarów leśnych i gruntów rolnych w zakresie wymaganym, by ocenić stosunek obszarów leśnych do gruntów rolnych na poziomie obszaru równoważnym do poziomu LAU 2 lub na poziomie innej wyraźnie wytyczonej jednostki, która obejmuje jeden wyraźny ciągły obszar geograficzny o podobnych warunkach rolnych.

Państwa członkowskie wykazują, że wykorzystywały aktualne i spójne dane dotyczące gruntów należących do kategorii „obszary leśne i grunty rolne” odzwierciedlające w możliwym zakresie stan faktyczny.

3. Dane i obliczenia, o których mowa w ust. 1 i 2, zachowują ważność przez trzy lata. Po upływie tego okresu państwa członkowskie, które postanowią nadal stosować zwolnienie przewidziane w art. 46 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i przedłużyć wspomniany trzyletni okres, ponownie obliczają wskaźniki zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu z wykorzystaniem najnowszych dostępnych danych.

W przypadku zmian granic administracyjnych mających wpływ na wskaźnik, o którym mowa w ust. 2, dane i obliczenia są poddawane ponownej ocenie, a wszelkie zmiany w stosowaniu zwolnienia są zgłaszane Komisji.

ROZDZIAŁ 4

PŁATNOŚĆ DLA MŁODYCH ROLNIKÓW*Artykuł 49***Dostęp osób prawnych do płatności dla młodych rolników**

1. Roczna płatność dla młodych rolników, o której mowa w art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przyznaje się osobie prawnej, niezależnie od jej formy prawnej, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) osoba prawna jest uprawniona do płatności w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o których mowa w tytule III rozdział 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, i aktywowała ona uprawnienia do płatności lub zadeklarowała kwalifikujące się hektary, o czym mowa w art. 50 ust. 4 tego rozporządzenia;

▼M2

b) młody rolnik w rozumieniu art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 sprawuje faktyczną i trwałą kontrolę nad daną osobą prawną w zakresie decyzji dotyczących zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego w każdym roku, w odniesieniu do którego osoba prawna składa wnioski o płatność w ramach systemu dla młodych rolników. W przypadku gdy kilka osób fizycznych, w tym osoba lub osoby, które nie są młodymi rolnikami, uczestniczy

▼ M2

w kapitale osoby prawnej lub zarządzaniu nią, młody rolnik (lub rolnicy) musi (muszą) w każdym roku, w którym osoba prawna ubiega się o płatność w ramach systemu dla młodych rolników, być zdolny (zdolni) do sprawowania takiej faktycznej i trwałej kontroli samodzielnie albo wspólnie z innymi rolnikami, z zastrzeżeniem ust. 1a niniejszego artykułu;

▼ B

c) co najmniej jeden z młodych rolników spełniających warunek określony w lit. b) spełnia kryteria kwalifikowalności ustanowione przez państwa członkowskie zgodnie z art. 50 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jeżeli takie istnieją, chyba że państwa członkowskie postanowiły, że kryteria te mają zastosowanie do wszystkich takich młodych rolników.

W przypadku gdy osoba prawna jest samodzielnie lub wspólnie kontrolowana przez inną osobę prawną, do każdej osoby fizycznej sprawującej kontrolę nad taką inną osobą prawną stosuje się warunki określone w akapicie pierwszym lit. b).

▼ M2

1a. W drodze odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy lit. b) państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że od roku kalendarzowego 2016 lub 2017 wyłącznie młody rolnik (młodzi rolnicy) sprawuje (sprawują) samodzielnie faktyczną i trwałą kontrolę, o której mowa w tej literze. Decyzję taką podejmuje się przed datą otwarcia okresu składania wniosków na pierwszy rok, do którego ma ona zastosowanie, i można ją podjąć tylko raz. Po dacie rozpoczęcia okresu składania wniosków w odniesieniu do roku kalendarzowego 2017 podjęcie takiej decyzji nie jest możliwe.

W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z odstępstwa przewidzianego w akapicie pierwszym do określenia daty rozpoczęcia działalności, o której mowa w art. 50 ust. 2 lit. a) i ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, bierze się pod uwagę okres, w którym młody rolnik sprawuje kontrolę wspólnie z innymi rolnikami zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. b) niniejszego artykułu w latach kalendarzowych poprzedzających rok kalendarzowy, od którego stosowane jest odstępstwo.

Jeżeli państwa członkowskie korzystają z tego odstępstwa, decydują one, czy należy wymagać samodzielnej kontroli przez młodych rolników nad tymi osobami prawnymi lub grupami osób fizycznych, które już uzyskały płatności w ramach systemu dla młodych rolników w roku lub w latach poprzedzających rok, od którego odstępstwo jest stosowane, kiedy młody rolnik (młodzi rolnicy) sprawował (sprawowali) kontrolę wspólnie z rolnikami, którzy nie byli młodymi rolnikami.

▼ B

2. Zaprzestaje się przyznawania płatności, o której mowa w art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jeżeli wszyscy młodzi rolnicy, którzy spełniają kryteria określone w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), a w stosownych przypadkach w ust. 1 akapit pierwszy lit. c), przestali sprawować kontrolę nad osobą prawną.

3. Do celów niniejszego artykułu:

a) każde odniesienie w art. 50 ust. 4–10 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 do „rolnika” należy rozumieć jako odniesienie do osoby prawnej, o której mowa w niniejszym artykule;

▼ B

- b) odniesienie do pierwszego złożenia wniosku w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, należy rozumieć jako odniesienie do pierwszego wniosku osoby prawnej o płatność w ramach systemu dla młodych rolników;
- c) nie naruszając przepisów ust. 4 niniejszego artykułu, odniesienie w art. 50 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 do „rozpoczęcia działalności” należy rozumieć jako odniesienie do rozpoczęcia działalności przez młodego rolnika sprawującego kontrolę nad osobą prawną zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy lit. b) niniejszego artykułu.

▼ M3

Młody rolnik, który sprawuje faktyczną i trwałą kontrolę nad daną osobą prawną w rozumieniu ust. 1 akapit pierwszy lit. b) niniejszego artykułu, do celów art. 50 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, ma nie więcej niż 40 lat w roku pierwszego złożenia wniosku w ramach systemu płatności podstawowej lub systemu jednolitej płatności obszarowej przez osobę prawną, nad którą sprawuje kontrolę.

▼ B

4. W przypadku gdy młodzi rolnicy, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), przejęli kontrolę nad daną osobą prawną w różnych momentach, za „rozpoczęcie działalności”, o którym mowa w art. 50 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, uznaje się najwcześniejszy moment przejęcia kontroli.

*Artykuł 50***Dostęp grup osób fizycznych do płatności dla młodych rolników**

Artykuł 49 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do grup osób fizycznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, które spełniają wymogi ustanowione w art. 49 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia na poziomie grupy.

ROZDZIAŁ 5

WSPARCIE ZWIĄZANE Z PRODUKCJĄ*SEKCJA 1****Dobrowolne wsparcie związane z produkcją****Artykuł 51***Definicje**

Do celów niniejszej sekcji „środki wsparcia związanego z produkcją” oznaczają środki wdrażające dobrowolne wsparcie związane z produkcją, o którym mowa w art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

▼ B*Artykuł 52***Zasady ogólne**

1. Państwa członkowskie określają regiony, o których mowa w art. 52 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak cechy agronomiczne i społeczno-gospodarcze oraz regionalny potencjał rolniczy lub struktura instytucjonalna lub administracyjna. Regiony te mogą różnić się od regionów ustanowionych w ramach innych systemów wsparcia przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013.

2. Ustanawiając określone typy rolnicze lub określone sektory rolnictwa, o których mowa w art. 52 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie biorą pod uwagę w szczególności odpowiednie struktury produkcji i warunki odnośnego regionu lub sektora.

▼ M4

▼ B*Artykuł 53***Warunki przyznawania wsparcia**

1. Państwa członkowskie ustanawiają kryteria kwalifikowalności do środków wsparcia związanego z produkcją zgodnie z ramami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 i warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

2. Obszary i plony lub liczba zwierząt, o których mowa w art. 52 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, są ustalane przez państwa członkowskie na szczeblu regionalnym albo na poziomie sektora. Odzwierciedlają one maksymalne plony, uprawiane obszary lub liczbę zwierząt osiągnięte w docelowym regionie lub sektorze w co najmniej jednym roku w okresie pięciu lat poprzedzających rok, w którym przyjęto decyzję, o której mowa w art. 53 ust. 1 tego rozporządzenia.

▼ M3

Roczna płatność jest wyrażona jako kwota wsparcia na jednostkę. Może to być albo jedna z następujących kwot, albo – gdy powierzchnia lub liczba zwierząt kwalifikujących się do wsparcia nie przekracza ustalonego obszaru lub liczby zwierząt, o których mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy – kwota mieszcząca się między nimi:

a) stosunek między kwotą ustanowioną w odniesieniu do finansowania środka zgłoszonego zgodnie z pkt 3 lit. i) załącznika I do niniejszego rozporządzenia a obszarem lub liczbą zwierząt kwalifikujących się do przyznania wsparcia w danym roku;

▼ M3

- b) stosunek między kwotą ustanowioną w odniesieniu do finansowania środka zgłoszonego zgodnie z pkt 3 lit. i) załącznika I do niniejszego rozporządzenia a ustalonym obszarem lub ustaloną liczbą zwierząt, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

▼ M4

Nie naruszając przepisów art. 52 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w odniesieniu do kwoty wsparcia na jednostkę, o której mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o dostosowaniu kwoty na jednostkę w odniesieniu do niektórych kategorii rolników lub na poziomie gospodarstw w celu uwzględnienia korzyści skali wynikających z wielkości struktur produkcyjnych w ramach docelowego konkretnego typu działalności rolniczej lub określonego sektora rolnictwa, lub – jeżeli środek jest skierowany do regionu bądź całego sektora – w regionie lub sektorze. Art. 67 ust. 1 niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio do powiadomienia o takich decyzjach.

▼ B

3. W przypadku gdy środek wsparcia związanego z produkcją dotyczy nasion oleistych, o których mowa w załączniku do protokołu ustaleń między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie nasion oleistych w ramach GATT, całkowite maksymalne obszary objęte wsparciem i zgłoszone przez państwa członkowskie nie mogą przekraczać maksymalnego obszaru dla całej Unii Europejskiej, co ma na celu zapewnienie zgodności z jej zobowiązaniami międzynarodowymi.

W przypadku przekroczenia maksymalnego obszaru, o którym mowa w akapicie pierwszym, zainteresowane państwa członkowskie dostosowują zgłoszony obszar, stosując współczynnik zmniejszenia wynikającego ze stosunku maksymalnego obszaru do łącznych obszarów zgłoszonych do wsparcia w odniesieniu do nasion oleistych, o których mowa w akapicie pierwszym.

Komisja ustala współczynnik zmniejszenia, o którym mowa w akapicie drugim, w drodze aktów wykonawczych przyjmowanych bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 71 ust. 2 lub ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

4. W przypadku gdy środek wsparcia związanego z produkcją dotyczy bydła lub owiec i kóz, jako warunek kwalifikowalności do wsparcia państwa członkowskie określają wymogi w zakresie identyfikacji i rejestracji zwierząt przewidziane odpowiednio w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ lub rozporządzeniu Rady (WE) nr 21/2004⁽²⁾.

▼ M1

Jednakże bez uszczerbku dla innych warunków kwalifikowalności zwierzę uznaje się również za kwalifikujące się do wsparcia, jeżeli wymogi w zakresie identyfikacji i rejestracji, o których mowa w akapicie pierwszym, są spełnione w terminie ustalonym przez państwo członkowskie, lecz nie później niż:

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8).

▼ M1

- a) pierwszego dnia okresu przetrzymania zwierzęcia, jeżeli okres przetrzymania ma zastosowanie;
- b) w terminie wybranym na podstawie obiektywnych kryteriów i spójnym z odpowiednim środkiem zgłoszonym zgodnie z załącznikiem I, w przypadku gdy okres przetrzymania nie ma zastosowania.

Do dnia 15 września 2015 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o terminach, o których mowa w akapicie drugim.

▼ B

5. Państwa członkowskie nie mogą przyznawać wsparcia obszarowego związanego z produkcją w odniesieniu do obszarów, które nie kwalifikują się w rozumieniu art. 32 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Jeżeli państwa członkowskie przyznają wsparcie związane z produkcją w odniesieniu do konopi, stosuje się warunek, o którym mowa w art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i w art. 9 niniejszego rozporządzenia.

▼ M2*Artykuł 53a***Przesunięcia funduszy między środkami**

1. Nie naruszając wymogów określonych w rozdziale I tytuł IV rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wykorzystaniu kwot zgłoszonych zgodnie z pkt 3 lit. i) załącznika I do niniejszego rozporządzenia do celów finansowania jednego lub kilku innych środków wsparcia przewidzianych w rozdziale I tytuł IV rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do tego samego roku składania wniosków.

Przesunięcie takie nie powinno powodować, że środki wsparcia zgłoszone Komisji zgodnie z art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 oraz art. 67 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia stają się bezprzedmiotowe.

▼ M4

2. Gdy powierzchnia lub liczba zwierząt kwalifikujących się do uzyskania pomocy w ramach środka dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją w danym roku składania wniosków jest równa lub wyższa powierzchnię lub liczbę zwierząt, o których mowa w art. 52 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i o których powiadomiono zgodnie z pkt 3 lit. j) załącznika I do niniejszego rozporządzenia, przeniesienie funduszy do tego środka z jakiegokolwiek innego środka (środków) wsparcia nie jest możliwe.

3. Gdy powierzchnia lub liczba zwierząt kwalifikujących się do uzyskania pomocy w ramach środka dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją w danym roku składania wniosków jest niższa od powierzchni lub liczby zwierząt, o których mowa w art. 52 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i o których powiadomiono zgodnie z pkt 3 lit. j) załącznika I do niniejszego rozporządzenia, przesunięcie funduszy nie skutkuje zmniejszeniem kwoty wsparcia na jednostkę do poziomu niższego niż stosunek między kwotą określoną na finansowanie, zgłoszoną zgodnie z pkt 3 lit. i) tego załącznika, a powierzchnią lub liczbą zwierząt, o których mowa w art. 52 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

▼ M2

4. Jeżeli państwa członkowskie przyznają wsparcie związane z produkcją w odniesieniu do roślin wysokobiałkowych, korzystając z możliwości określonej w art. 53 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przeniesienie środków finansowych nie może spowodować, że wsparcie dostępne dla roślin wysokobiałkowych spada do poziomu poniżej 2 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II do tego rozporządzenia.

▼ M2

5. Decyzję o przeniesieniu funduszy między środkami wsparcia podejmuje się przed datą pierwszych płatności lub płatności zaliczkowych dla rolników w ramach dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją. Jeżeli chodzi o przeniesienie funduszy ze środków i do środków, w przypadku których nie dokonano jeszcze płatności, decyzję taką można podjąć po tej dacie, ale nie później niż:

- a) w ostatnim dniu miesiąca, w którym dokonuje się pierwszych płatności lub płatności zaliczkowych dla rolników w ramach dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją;
- b) w dniu 30 listopada, w przypadku gdy takich pierwszych płatności lub płatności zaliczkowych dokonuje się w okresie od dnia 16 do dnia 31 października.

6. Właściwy organ państwa członkowskiego, które zamierza podjąć decyzję o przeniesieniu funduszy między środkami wsparcia, informuje rolników o ewentualnym przeniesieniu przed datą rozpoczęcia okresu składania wniosków.

▼ B*Artykuł 54***Spójność i kumulacja wsparcia**

1. Do celów art. 52 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 środki przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾ należy rozumieć jako „inne środki i polityki unijne”.

2. Państwa członkowskie zapewniają spójność między:

- a) środkami wsparcia związanego z produkcją a środkami wdrażanymi w ramach innych środków i polityk unijnych;
- b) różnymi środkami wsparcia związanego z produkcją;
- c) środkami wsparcia związanego z produkcją a środkami finansowymi w ramach pomocy państwa.

Państwa członkowskie zapewniają, by środki wsparcia związanego z produkcją nie zakłócały właściwego funkcjonowania innych środków, o których mowa w akapicie pierwszym.

▼ M2

3. W przypadkach gdy wsparcie udzielane w ramach danego środka wsparcia związanego z produkcją może być również przyznane w ramach innego środka wsparcia związanego z produkcją lub w ramach środka wdrażanego w ramach innych środków i polityk unijnych, państwa członkowskie dopilnowują, aby rolnik mógł otrzymać wsparcie prowadzące do celu, o którym mowa w art. 52 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, w ramach tylko jednego z tych środków dla danego sektora, regionu, określonego typu działalności rolniczej lub określonego sektora rolnictwa, dla których wsparcie jest przeznaczone, zgodnie z art. 52 ust. 3 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347, s. 671).

▼B*Artykuł 55***Kryteria zatwierdzania przez Komisję**

1. Do celów art. 55 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 brak alternatyw występuje, jeżeli:

a) w docelowym regionie lub sektorze nie można prowadzić żadnej innej produkcji niż produkcja objęta środkiem wsparcia związanego z produkcją lub jeżeli utrzymanie takiej produkcji wymaga znacznych zmian struktur produkcji; lub

b) możliwość przekształcenia w kierunku innego rodzaju produkcji jest wyraźnie ograniczona ze względu na niedostępność gruntów lub infrastruktury dostosowanej do tej produkcji, dalsze znaczne ograniczenie liczby gospodarstw, poziom inwestycji niezbędnych do takiego przekształcenia lub z podobnych przyczyn.

2. Do celów art. 55 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 należy zapewnić stałą podaż dla lokalnego przemysłu przetwórczego, w przypadku gdy zawieszenie lub ograniczenie produkcji w docelowym regionie lub sektorze może mieć negatywne konsekwencje dla działalności gospodarczej i jej rentowności lub zatrudnienia w przedsiębiorstwach na dalszym etapie produkcji, które w znacznym stopniu uzależnione są od tego rodzaju produkcji, takich jak podmioty zajmujące się przetwarzaniem surowca, rzeźnie lub przemysł spożywczy. Takie przedsiębiorstwa na dalszym etapie produkcji muszą znajdować się w odnośnym regionie lub kontynuacja ich działalności musi być znacznie uzależniona od tego sektora.

3. Do celów art. 55 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 trwające zakłócenia na odnośnym rynku mają miejsce, w przypadku gdy rolnicy w docelowym regionie lub sektorze ponoszą straty ekonomiczne wynikające w szczególności z występowania zanieczyszczenia, skażenia lub degradacji środowiska w związku z konkretnym wydarzeniem mającym ograniczony zakres geograficzny.

4. Oceniając poziom wsparcia związanego z produkcją w ramach środków zgłoszonych przez państwo członkowskie do zatwierdzenia, Komisja bierze pod uwagę poziom płatności bezpośrednich związanych z produkcją przyznanych w okresie co najmniej jednego roku w okresie referencyjnym 2010–2014, o których mowa w art. 53 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

*SEKCJA 2****Płatność specyficzna w odniesieniu do bawełny****Artykuł 56***Zatwierdzenie gruntów rolnych do celów produkcji bawełny**

Państwa członkowskie określają obiektywne kryteria, na podstawie których zatwierdza się grunty rolne zgodnie z art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

Takie podstawowe kryteria oparte są co najmniej na jednym z następujących elementów:

a) gospodarka rolna regionów, gdzie dominującą uprawą jest bawełna;

▼B

- b) warunki glebowo-klimatyczne przedmiotowych obszarów;
- c) zarządzanie wodami nawadniającymi;
- d) zmianowanie i techniki uprawy uwzględniające ochronę środowiska.

*Artykuł 57***Zatwierdzenie odmian do siewu**

Do celów art. 57 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 państwa członkowskie zatwierdzają odmiany zarejestrowane we „Wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych” przewidzianym w dyrektywie Rady 2002/53/WE, które dostosowuje się do potrzeb rynku.

*Artykuł 58***Wymogi kwalifikowalności**

Obsianie obszarów, o których mowa w art. 57 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, osiąga się przez uzyskanie minimalnej gęstości obsadzenia ustalonej przez państwo członkowskie z uwzględnieniem warunków glebowo-klimatycznych i, w stosownych przypadkach, specyfiki regionalnej.

*Artykuł 59***Praktyki agronomiczne**

Państwa członkowskie mogą określać szczegółowe zasady dotyczące praktyk agronomicznych niezbędnych do utrzymania upraw i zbioru plonów w normalnych warunkach uprawy.

*Artykuł 60***Zatwierdzenie organizacji międzybranżowych**

1. Każdego roku państwa członkowskie zatwierdzają na okres jednego roku, rozpoczynający się nie później niż w dniu 1 marca, każdą organizację międzybranżową, o której mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, która złożyła wniosek o uznanie jej za taką zatwierdzoną organizacją i która:

- a) obejmuje łączną powierzchnię wynoszącą co najmniej 4 000 ha ustaloną zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, która spełnia kryteria zatwierdzenia ustanowione w art. 56 niniejszego rozporządzenia;
- b) jej członkiem jest co najmniej jedno przedsiębiorstwo zajmujące się odziarnianiem; oraz
- c) przyjęła wewnętrzny regulamin określający w szczególności warunki członkostwa oraz składki zgodnie z przepisami krajowymi i unijnymi.

2. W przypadku stwierdzenia, że zatwierdzona organizacja międzybranżowa nie przestrzega kryteriów zatwierdzenia przewidzianych w ust. 1, państwo członkowskie cofa zatwierdzenie, chyba że niedociągnięcia dotyczące przedmiotowych kryteriów zostaną usunięte. W przypadku gdy planuje się cofnięcie zatwierdzenia, państwo członkowskie powiadamia o tym zamiarze organizację międzybranżową, podając powody cofnięcia. Państwo członkowskie umożliwia organizacji międzybranżowej przedstawienie swoich uwag w określonym terminie.

▼B

Rolnicy będący członkami zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, której zatwierdzenie zostało cofnięte zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, tracą prawo do zwiększenia pomocy przewidziane w art. 60 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

*Artykuł 61***Obowiązki producentów**

1. Producent nie może być członkiem więcej niż jednej zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, o której mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.
2. Producent będący członkiem zatwierdzonej organizacji międzybranżowej dostarcza wyprodukowaną bawełnę wyłącznie takiemu przedsiębiorcy zajmującemu się odziarnianiem bawełny, który należy do tej samej organizacji.
3. Przynależność producentów do zatwierdzonej organizacji międzybranżowej wynika z dobrowolnego przystąpienia.

ROZDZIAŁ 6

POWIADOMIENIA*Artykuł 62***Powiadomienia dotyczące definicji i powiązanych przepisów**

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 31 stycznia 2015 r. o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Takie powiadomienie zawiera szczegółowe informacje dotyczące tych decyzji, ich uzasadnienie oraz obiektywne kryteria, na podstawie których decyzje te zostały podjęte.

*Artykuł 63***Powiadomienia dotyczące współczynnika zmniejszenia zgodnie z art. 32 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013**

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 31 stycznia 2015 r. o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie art. 8. Takie powiadomienie zawiera szczegółowe informacje dotyczące tych decyzji, ich uzasadnienie oraz obiektywne kryteria, na podstawie których decyzje te zostały podjęte.

*Artykuł 64***Powiadomienia dotyczące płatności podstawowej**

1. Jeżeli państwo członkowskie powiadamia Komisję o swoich decyzjach na podstawie art. 22 ust. 2 i 3, art. 24 ust. 10, art. 29 i art. 40 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, takie powiadomienie zawiera szczegółowe informacje dotyczące wspomnianych decyzji. Ponadto w przypadku decyzji podejmowanych na podstawie art. 24 ust. 10, art. 29 i art. 40 ust. 4 wymienionego rozporządzenia, w stosownych przypadkach, podaje się uzasadnienie.

▼ B

Jeżeli państwo członkowskie powiadamia Komisję o swoich decyzjach na podstawie art. 23 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, takie powiadomienie zawiera szczegółowe informacje dotyczące wspomnianych decyzji, ich uzasadnienie oraz obiektywne kryteria, na podstawie których decyzje te zostały podjęte, w szczególności kryteria zastosowane do określenia regionów zgodnie z art. 23 ust. 1 tego rozporządzenia, kryteria zastosowane do podziału między regiony pułapów krajowych zgodnie z art. 23 ust. 2 tego rozporządzenia oraz kryteria zastosowane do stopniowych zmian rocznych zgodnie z art. 23 ust. 3 tego rozporządzenia.

2. Jeżeli państwo członkowskie zdecyduje się skorzystać z możliwości przewidzianych w art. 30 ust. 7, art. 30 ust. 11 lit. b), art. 32 ust. 3 lit. b), art. 32 ust. 5 i art. 36 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję do dnia 31 stycznia pierwszego roku stosowania takiej decyzji o szczegółach tych decyzji, podając uzasadnienie i, w stosownych przypadkach, obiektywne kryteria, na podstawie których decyzje te zostały podjęte.

W przypadku przeglądu decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, informacje, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, są przekazywane Komisji do dnia 31 stycznia pierwszego roku stosowania takiej decyzji poddanej przeglądowi.

3. Jeżeli państwo członkowskie zdecyduje się skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 34 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję o swojej decyzji do dnia 31 stycznia pierwszego roku stosowania takiej decyzji.

4. Jeżeli państwo członkowskie zdecyduje się skorzystać z możliwości przewidzianych w art. 39 ust. 1 akapit drugi i art. 40 ust. 2 i 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję do dnia 31 lipca roku poprzedzającego pierwszy rok stosowania takiej decyzji o szczegółach tych decyzji, podając uzasadnienie i, w stosownych przypadkach, obiektywne kryteria, na podstawie których decyzje te zostały podjęte.

▼ M3**▼ B***Artykuł 65***Powiadomienia dotyczące zazieleniania**

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:

a) do dnia 15 grudnia 2014 r.:

(i) w stosownych przypadkach swoją decyzję o obliczeniu płatności, o której mowa w art. 43 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zgodnie z akapitem trzecim tego ustępu;

▼ B

- (ii) w stosownych przypadkach swoją decyzję o wyznaczeniu kolejnych wrażliwych pod względem środowiskowym trwałych użytków zielonych, o których mowa art. 45 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
 - (iii) w stosownych przypadkach swoją decyzję o zastosowaniu płatności, o której mowa w art. 43 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, na poziomie regionalnym, jak przewidziano w art. 47 ust. 2 akapit drugi tego rozporządzenia;
- b) do dnia 15 grudnia danego roku – decyzję dotyczącą ponownego wyznaczenia wrażliwego pod względem środowiskowym obszaru trwałych użytków zielonych, o którym mowa w art. 41 akapit drugi niniejszego rozporządzenia;
- c) do dnia 15 grudnia każdego roku, dla danego roku składania wniosków:
- (i) łączną liczbę rolników, którzy muszą stosować przynajmniej jeden obowiązek zazieleniania, o którym mowa w art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, i łączną liczbę hektarów zgłoszonych przez takich rolników;

▼ M3

- (ii) łączną liczbę rolników zwolnionych ze stosowania co najmniej jednej praktyki w zakresie zazieleniania i liczbę hektarów zgłoszonych przez tych rolników, liczbę rolników zwolnionych ze stosowania wszystkich praktyk ze względu na to, iż spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 834/2007, liczbę rolników uczestniczących w systemie dla małych gospodarstw, liczbę rolników zwolnionych z obowiązku dotyczącego dywersyfikacji upraw i liczbę rolników zwolnionych z obowiązku dotyczącego obszaru proekologicznego oraz odpowiednią liczbę hektarów zgłoszonych przez takich rolników;

▼ B

- (iii) łączną liczbę rolników stosujących środki równoważne, z odróżnieniem rolników stosujących równoważność na podstawie art. 43 ust. 3 lit. a) lub b) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, oraz odpowiednią liczbę hektarów zgłoszonych przez takich rolników;
- (iv) łączną liczbę rolników, którzy podlegają dywersyfikacji upraw, w podziale na rolników podlegających dywersyfikacji obejmującej dwie uprawy i na rolników podlegających dywersyfikacji obejmującej trzy uprawy, wraz z odpowiednią liczbą hektarów gruntów ornych zgłoszonych przez takich rolników;
- (v) łączną liczbę rolników uwzględnionych przy obliczaniu stosunku obszarów trwałych użytków zielonych do całkowitej powierzchni użytków rolnych oraz łączną liczbę hektarów trwałych użytków zielonych zgłoszonych przez takich rolników;

▼ M3

- (vi) łączną liczbę rolników zgłaszających wrażliwe pod względem środowiskowym trwałe użytki zielone, łączną liczbę hektarów wrażliwych pod względem środowiskowym trwałych użytków zielonych zgłoszonych przez takich rolników, łączną liczbę hektarów wyznaczonych jako wrażliwe pod względem środowiskowym trwałe użytki zielone oraz łączną liczbę hektarów trwałych użytków zielonych na obszarach objętych dyrektywą 92/43/EWG lub 2009/147/WE;

▼ B

- (vii) łączną liczbę rolników podlegających obowiązkowi dotyczącemu obszaru proekologicznego, łączną liczbę hektarów gruntów ornych zgłoszonych przez takich rolników oraz łączną liczbę hektarów zgłoszonych jako obszar proekologiczny przed zastosowaniem współczynników ważenia, z podziałem na rodzaje obszaru proekologicznego wymienione w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
 - (viii) łączną liczbę rolników wdrażających obowiązek dotyczący obszaru proekologicznego na poziomie regionalnym lub w ramach wspólnej realizacji oraz łączną liczbę hektarów gruntów ornych zgłoszonych przez takich rolników;
- d) do dnia 15 grudnia każdego roku – wskaźnik referencyjny oraz stosunek obszarów trwałych użytków zielonych do całkowitej powierzchni użytków rolnych w danym roku, a także informacje dotyczące zobowiązań ustanowionych na poziomie gospodarstwa zgodnie z art. 45 ust. 2 akapit piąty rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i art. 44 niniejszego rozporządzenia;

▼ M3

- e) do dnia 1 sierpnia każdego roku – okres brany pod uwagę do celów obliczenia udziału różnych upraw zgodnie z art. 40 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, a także poziom geograficzny, w odniesieniu do którego ustalono ten okres.

▼ B

2. W powiadomieniu, które należy przedłożyć do dnia 1 sierpnia 2014 r. na podstawie art. 46 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:

- a) swoją decyzję dotyczącą tego, które obszary wymienione w art. 46 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 należy uznać za obszar proekologiczny, uzupełnioną do dnia 1 października 2014 r. szczegółowymi informacjami dotyczącymi takiej decyzji, w tym informacjami na temat warunków mających zastosowanie do tych obszarów w wyniku decyzji podjętych przez państwa członkowskie;
- b) szczegółowe informacje dotyczące zastosowania współczynnika przekształcenia i współczynnika ważenia, o których mowa w art. 46 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

3. W powiadomieniu, które należy przedłożyć do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwsze zastosowanie odnośnej decyzji na podstawie art. 46 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:

- a) w przypadku państw członkowskich decydujących się na wdrożenie na poziomie regionalnym, o którym mowa w art. 46 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 – informacje dotyczące określenia regionów, wyznaczenia obszarów, obszarów wybranych do celów art. 46 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, oraz uzasadnienie, w jaki sposób wspomniane wdrożenie na poziomie regionalnym wspiera proces wdrażania unijnych polityk w dziedzinie środowiska, klimatu i różnorodności biologicznej;

▼B

b) w przypadku państw członkowskich, które postanowią zezwolić na wspólną realizację, o której mowa w art. 46 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 – między innymi informacje dotyczące wyznaczenia obszarów oraz obszarów wybranych do celów art. 47 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach.

4. W powiadomieniu, które należy złożyć do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwsze zastosowanie odnośnej decyzji na podstawie art. 46 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie spełniające warunek, o którym mowa w art. 46 ust. 7 tego rozporządzenia, które zadecydują o zastosowaniu zwolnienia przewidzianego w tym przepisie, przekazują Komisji szczegóły dotyczące tej decyzji, w tym dane i obliczenia, z których wynika, że zostały spełnione wszystkie warunki zwolnienia, o którym mowa w art. 46 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

Akapit pierwszy stosuje się odpowiednio do decyzji w sprawie dalszego stosowania zwolnienia przewidzianego w art. 46 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i przedłużenia trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 48 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach w stosowaniu zwolnienia przewidzianego w art. 46 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

*Artykuł 66***Powiadomienia dotyczące płatności dla młodych rolników**

1. Jeżeli przy obliczaniu płatności dla młodych rolników państwo członkowskie zdecyduje o stosowaniu art. 50 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, do dnia 31 stycznia 2015 r. powiadamia ono Komisję o wybranej metodzie obliczania płatności i maksymalnym limicie ustalonym zgodnie z art. 50 ust. 9 wymienionego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmie decyzję o określeniu kryteriów kwalifikowalności zgodnie z art. 50 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 lub stosowaniu metody obliczeń, o której mowa w art. 50 ust. 10 wspomnianego rozporządzenia, powiadamia ono Komisję o swojej decyzji do dnia 31 stycznia 2015 r.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmie decyzję o skorzystaniu z możliwości przeliczenia określonej liczby hektarów, jak ustanowiono w art. 50 ust. 10 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję o swojej decyzji do dnia 1 sierpnia roku, w którym takie przeliczenie miałoby zastosowanie, oraz przedstawia uzasadnienie wraz z obiektywnymi kryteriami, na podstawie których podjęto tę decyzję.

▼M2

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z art. 49 ust. 1a nie później niż 15 dni po dacie podjęcia danej decyzji.

▼ B*Artykuł 67***Powiadomienia dotyczące dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją**

1. Powiadomienia, o których mowa w art. 54 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, obejmują pozycje wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

▼ M3

▼ M2

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z art. 53a ust. 1 do pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano pierwszej płatności lub płatności zaliczek dla rolników w ramach dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją. W przypadku gdy taka płatność została dokonana w okresie od dnia 16 do dnia 31 października, powiadomienia dokonuje się do dnia 1 grudnia. Powiadomienie zawiera następujące elementy:

- a) wykaz odnośnych środków i kwoty przenoszone;
- b) w odniesieniu do każdego środka: kwalifikowalne obszary lub liczbę zwierząt w danym roku składania wniosków po przeprowadzeniu wszystkich kontroli złożonych wniosków;

▼ M4

c) w odniesieniu do każdego środka: uzasadnienie, że przesunięcie jest zgodne z charakterem systemu ograniczającego produkcję, o którym mowa w art. 52 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, i że decyzje zgłoszone Komisji zgodnie z art. 54 tego rozporządzenia oraz ust. 1 i 2 niniejszego artykułu nie staną się bezprzedmiotowe.

▼ B*Artykuł 68***Powiadomienia o minimalnych wymogach dotyczących otrzymywania płatności bezpośrednich**

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

*Artykuł 69***Powiadomienia dotyczące płatności redystrybucyjnej**

W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o przyznaniu płatności redystrybucyjnej zgodnie z tytułem III rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadomienie, o którym mowa w art. 41 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zawiera szczegóły dotyczące takiej decyzji, w tym szczegółowe informacje i uzasadnienie dotyczące obliczenia płatności redystrybucyjnej oraz, w stosownych przypadkach, informacje o wszelkich zastosowaniach na poziomie regionalnym na podstawie art. 41 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia i o gradacji w odniesieniu do liczby hektarów na podstawie art. 41 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia.

▼B*Artykuł 70***Powiadomienia dotyczące płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych**

W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o przyznaniu płatności z tytułu obszarów o ograniczeniach naturalnych zgodnie z tytułem III rozdział 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z art. 48 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Takie powiadomienie zawiera szczegóły dotyczące wspomnianej decyzji, w tym, w stosownych przypadkach, informacje na temat ograniczenia płatności do niektórych obszarów zgodnie z art. 48 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, na temat stosowania maksymalnych limitów, o których mowa w art. 48 ust. 4 tego rozporządzenia, a także na temat wszelkich zastosowań na poziomie regionalnym na podstawie art. 48 ust. 5 tego rozporządzenia.

*Artykuł 71***Powiadomienia dotyczące systemu dla małych gospodarstw**

W przypadku gdy dane państwo członkowskie postanowi stosować system dla małych gospodarstw zgodnie z tytułem V rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o wszelkich decyzjach podjętych zgodnie z tym tytułem.

Takie powiadomienie zawiera szczegółowe informacje dotyczące wspomnianej decyzji, w tym informacje na temat możliwego automatycznego włączenia rolników zgodnie z art. 62 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i na temat obliczenia płatności zgodnie z art. 63 tego rozporządzenia.

Państwa członkowskie informują Komisję o decyzji w sprawie finansowania, o której mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, niezwłocznie i nie później niż w dniu 1 grudnia roku kalendarzowego, do którego odnosi się dana płatność.

*Artykuł 72***Stosowanie art. 8 ust. 1, art. 41 ust. 4 lub art. 52 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do członków osób prawnych lub grup**

Jeśli państwo członkowskie postanawia stosować art. 8 ust. 4, art. 41 ust. 8 lub art. 52 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, powiadamia ono Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o szczegółach tych decyzji.

*Artykuł 73***Liniowe zmniejszenie płatności**

Przy stosowaniu liniowego zmniejszenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 akapit drugi, w art. 51 ust. 2 lub w art. 65 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, państwa członkowskie informują Komisję o stosowanym odsetku zmniejszenia niezwłocznie i nie później niż dnia 30 czerwca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym złożono wnioski o płatności bezpośrednio liniowo zmniejszone.

▼B*Artykuł 74***Wniosek o udzielenie informacji na temat środków wprowadzonych przez państwa członkowskie**

W razie potrzeby, w celu zapewnienia prawidłowego stosowania zasad określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 lub w niniejszym rozporządzeniu, Komisja może zwrócić się do państw członkowskich o podanie szczegółowych informacji dotyczących wszelkich środków przyjętych w celu wykonania przepisów rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 lub jakichkolwiek innych przepisów przyjętych przez Komisję na podstawie tego rozporządzenia.

*Artykuł 75***Sprawozdania**

1. Jeżeli Bułgaria i Rumunia podejmą decyzję o przyznaniu uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przedkładają Komisji odnośne sprawozdania do dnia 30 czerwca 2016 r. W odniesieniu do każdej uzupełniającej krajowej płatności bezpośredniej w sprawozdaniu podaje się liczbę beneficjentów, całkowitą kwotę przyznanych uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich, liczbę hektarów, za które przyznano płatność, i wysokość płatności w stosownych przypadkach.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o przyznaniu przejściowego wsparcia krajowego zgodnie z art. 37 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przedkłada ono Komisji roczne sprawozdanie do dnia 15 września roku następującego po realizacji tego przejściowego wsparcia krajowego. W sprawozdaniu podaje się dla każdego sektora liczbę beneficjentów, kwotę przyznanego przejściowego wsparcia krajowego, liczbę hektarów, liczbę zwierząt lub innych jednostek, w odniesieniu do których wsparcie zostało przyznane, oraz stawkę wsparcia w stosownych przypadkach.

*Artykuł 76***Powiadomienie o decyzji podjętej w wyniku przeglądu**

W przypadku gdy decyzja, o której powiadamia się Komisję zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013 lub niniejszym rozporządzeniem, zostaje poddana przeglądowi, w terminie czterech tygodni od podjęcia decyzji w wyniku przeglądu powiadamia się o tym Komisję, chyba że w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 określono inny termin takiego powiadomienia.

Takie powiadomienie zawiera szczegółowe informacje dotyczące decyzji i, w stosownych przypadkach, jej uzasadnienie oraz obiektywne kryteria, na podstawie których decyzja ta została podjęta.

ROZDZIAŁ 7

ZMIANA, UCHYLENIE I WEJŚCIE W ŻYCIE*Artykuł 77***Zmiana rozporządzenia (UE) nr 1307/2013**

Załącznik X do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 zastępuje się tekstem zawartym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

▼ B

Artykuł 78

Uchylenie

Rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 i (WE) nr 1121/2009 tracą moc.

Obowiązują one jednak nadal w stosunku do wniosków o przyznanie pomocy odnoszących się do lat kalendarzowych przed rokiem kalendarzowym 2015.

Artykuł 79

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się w stosunku do wniosków o przyznanie pomocy odnoszących się do lat kalendarzowych po roku kalendarzowym 2014.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼ **M4***ZAŁĄCZNIK I***Treść informacji, które mają zostać przedłożone Komisji zgodnie z art. 67 ust. 1**

Informacje te obejmują:

- 1) odsetki pułapu krajowego, o których mowa w art. 53 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w każdym roku do 2020 r.;
- 2) tytuł każdego środka wsparcia;
- 3) opis każdego środka wsparcia, w tym przynajmniej:
 - a) docelowy region lub sektor;
 - b) określone typy rolnicze lub określone sektory rolnictwa, jak również opis napotkanych trudności oraz, w stosownych przypadkach, kryteria ustalone przez państwa członkowskie w celu określenia regionów, o których mowa w art. 52 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
 - c) znaczenie gospodarcze, społeczne i środowiskowe;
 - d) zastosowanie odstępstwa ustanowionego w art. 52 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
 - e) czas jego trwania;
 - f) obowiązujące warunki kwalifikowalności;
 - g) w przypadku państw członkowskich stosujących art. 53 ust. 2 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia kryteria stosowane do określania każdej dostawianej kwoty na jednostkę zgodnie z tym akapitem;
 - h) szacowaną kwotę (lub kwoty) wsparcia na jednostkę obliczoną (obliczone) zgodnie z art. 53 ust. 2 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia;
 - i) kwotę ustanowioną w odniesieniu do finansowania;
 - j) ustalone obszary i plony lub ustaloną liczbę zwierząt zgodnie z art. 52 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013;
 - k) w stosownych przypadkach, maksymalny obszar ustalony w celu realizacji wsparcia w odniesieniu do tych nasion oleistych, o których mowa w art. 53 ust. 3 niniejszego rozporządzenia;
 - l) wszelkie istniejące środki stosowane w ramach innych unijnych systemów wsparcia lub w ramach środków finansowanych w ramach pomocy państwa w tym samym regionie lub sektorze co środki wsparcia związanego z produkcją oraz, w stosownych przypadkach, kryteria i przepisy administracyjne zapewniające, by wsparcie mające na celu zaradzenie tej samej trudnej sytuacji, o której mowa w art. 52 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, nie było również przyznawane w ramach innych unijnych systemów wsparcia zgodnie z art. 52 ust. 9 wspomnianego rozporządzenia;
- 4) w stosownych przypadkach, szczegółowy opis konkretnej sytuacji w docelowym regionie lub sektorze oraz opis cech określonych typów rolniczych lub określonych sektorów rolnictwa, które to sytuacje i cechy sprawiają, że wartość procentowa, o której mowa w art. 53 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, jest niewystarczająca, aby zaradzić stwierdzonym trudnościom, i które uzasadniają większą wysokość wsparcia zgodnie z art. 54 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia;
- 5) w stosownych przypadkach, wykazanie występowania jednej z potrzeb, o których mowa w art. 55 ust. 1 lit. a), b), c) lub d) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK X

Współczynniki przekształcenia i współczynniki ważenia, o których mowa w art. 46 ust. 3 (*)

Elementy	Współczynnik przekształcenia (m/drzewo na m ²)	Współczynnik ważenia	Obszar proekologiczny (jeśli stosuje się oba współczynniki)
Grunty ugorowane (na 1 m ²)	nd.	1	1 m ²
Tarasy (na 1 m)	2	1	2 m ²
Elementy krajobrazu:			
Żywopłaty/pasy porośnięte lasem (na 1 m)	5	2	10 m ²
Zadrzewienie pojedyncze (na drzewo)	20	1,5	30 m ²
Zadrzewienie liniowe (na 1 m)	5	2	10 m ²
Zadrzewienie grupowe/zadrzewienia śródpolne (na 1 m ²)	nd.	1,5	1,5 m ²
Obrzeże pola (na 1 m)	6	1,5	9 m ²
Stawy (na 1 m ²)	nd.	1,5	1,5 m ²
Rowy (na 1 m)	3	2	6 m ²
Tradycyjne murki kamienne (na 1 m)	1	1	1 m ²
Inne elementy chronione na podstawie GAEC 7, SMR 2 lub SMR 3 (na 1 m ²)	nd.	1	1 m ²
Strefy buforowe (na 1 m)	6	1,5	9 m ²
Hektary rolno-leśne (na 1 m ²)	nd.	1	1 m ²
Pasy kwalifikujących się hektarów na obrzeżach lasu (na 1 m)			
Bez produkcji	6	1,5	9 m ²
Z produkcją	6	0,3	1,8 m ²
Obszary z zagajnikami o krótkiej rotacji (na 1 m ²)	nd.	0,3	0,3 m ²
Obszary zalesione, o których mowa w art. 32 ust. 2 lit. b) ppkt (ii) (na m ²)	nd.	1	1 m ²
Obszary z międzyplonami lub okrywą zieloną (na 1 m ²)	nd.	0,3	0,3 m ²
Obszary objęte uprawami wiążącymi azot (na 1 m ²)	nd.	0,3	0,3 m ²

(*) Współczynniki przekształcenia i współczynniki ważenia mają również zastosowanie do elementów objętych praktykami równoważnymi wymienionymi w sekcji III załącznika IX, które są takie same jak elementy wymienione w niniejszym załączniku i jak określono w art. 45 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia (Dz.U. L 181 z 20.6.2014, s. 1), wyłącznie do celów obliczenia obszaru proekologicznego danego gospodarstwa, o którym mowa w art. 46 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.”

▼ M3

ZAŁĄCZNIK III

Unijna metoda ilościowego oznaczania zawartości Δ 9-tetrahydrokanabinolu w odmianach konopi**1. Zakres stosowania**

Metoda określona w niniejszym załączniku służy do oznaczenia zawartości Δ 9-tetrahydrokanabinolu (zwanego dalej „THC”) w odmianach konopi (*Cannabis sativa* L.). W zależności od przypadku metoda polega na zastosowaniu procedury A lub B, opisanych w niniejszym załączniku.

Metoda oparta jest na ilościowym oznaczaniu THC z wykorzystaniem chromatografii gazowej (GC) po ekstrakcji przy zastosowaniu odpowiedniego rozpuszczalnika.

1.1. Procedura A

Procedurę A stosuje się w kontroli produkcji konopi, o której mowa w art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i art. 30 lit. g) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 ⁽¹⁾.

1.2. Procedura B

Procedurę B stosuje się w przypadkach określonych w art. 36 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 809/2014.

2. Pobieranie prób**2.1. Próby**

Próby pobiera się w ciągu dnia, zgodnie z wzorcem systematycznym, w celu zapewnienia, że próba jest reprezentatywna dla danego pola, ale z wyłączeniem roślin rosnących na jego obrzeżach.

2.1.1. Procedura A: Z uprawy danej odmiany konopi na pniu, z każdej wybranej rośliny pobiera się 30-centymetrową część, zawierającą co najmniej jeden kwiatostan żeński. Próby pobiera się w okresie od dwudziestego dnia po rozpoczęciu kwitnienia do dziesiątego dnia po zakończeniu kwitnienia.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na pobieranie prób w okresie między początkiem kwitnienia a dwudziestym dniem po rozpoczęciu kwitnienia, pod warunkiem że dla każdej uprawianej odmiany pozostałe reprezentatywne próby pobierane są zgodnie z akapitem pierwszym w okresie od dwudziestego dnia po rozpoczęciu kwitnienia do dziesiątego dnia po zakończeniu kwitnienia.

W przypadku konopi uprawianych jako międzyplon przy braku kwiatostanów żeńskich pobiera się górne 30 cm łodygi roślin. W tym przypadku próby pobiera się bezpośrednio przed zakończeniem okresu wegetacyjnego, gdy na liściach pojawiają się pierwsze oznaki żółknięcia, jednak nie później niż na początku przewidywanego okresu przymrozków.

2.1.2. Procedura B: Z uprawy danej odmiany konopi na pniu, z każdej wybranej rośliny pobiera się górną trzecią część. Próby pobiera się w okresie dziesięciu dni po zakończeniu kwitnienia lub, w przypadku konopi uprawianych jako międzyplon przy braku kwiatostanów żeńskich, bezpośrednio przed zakończeniem okresu wegetacyjnego, gdy na liściach pojawiają się pierwsze oznaki żółknięcia, jednak nie później niż na początku przewidywanego okresu przymrozków. W wypadku odmian dwupiennych pobiera się tylko rośliny żeńskie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 227 z 31.7.2014, s. 69).

▼ M3**2.2. Wielkość próby**

Procedura A: próba zawiera części 50 roślin z każdego pola.

Procedura B: próba zawiera części 200 roślin z każdego pola.

Każdą próbę umieszcza się w torebce z tkaniny lub z papieru, nie zgniatając jej, i przesyła do laboratorium do analizy.

Państwo członkowskie może ustalić, że w celu dokonania kontranalizy pobiera się drugą próbę, która – jeżeli jest to wymagane – będzie przechowywana albo przez producenta, albo przez organ odpowiedzialny za analizy.

2.3. Suszenie i przechowywanie prób

Suszenie prób rozpoczyna się możliwie najszybciej, a najpóźniej w przeciągu 48 godzin, z wykorzystaniem dowolnej metody poniżej 70 °C.

Próby suszy się do momentu osiągnięcia stałej masy i zawartości wilgoci 8–13 %.

Po suszeniu próby przechowuje się bez zgniatania w ciemnym miejscu i w temperaturze poniżej 25 °C.

3. Oznaczanie zawartości THC**3.1. Przygotowanie próby do badania**

Z wysuszonych prób usuwa się łodygi i nasiona wielkości powyżej 2 mm.

Wysuszone próby mieli się w celu uzyskania na pół miałkiego proszku (przechodzącego przez sito o rozmiarze oczek 1 mm).

Proszek można przechowywać przez 10 tygodni w ciemnym i suchym miejscu w temperaturze poniżej 25 °C.

3.2. Odczynniki i roztwór do ekstrakcji

Odczynniki

— Δ^9 -tetrahydrokanabinol, czysty do celów chromatografii,

— skwalan, czysty do celów chromatografii, jako wzorzec wewnętrzny.

Roztwór do ekstrakcji

— 35 mg skwalanu na 100 ml heksanu.

3.3. Ekstrakcja THC

Odważa się 100 mg sproszkowanej próby do badania, umieszcza w tubie wirówki i dodaje 5 ml roztworu do ekstrakcji zawierającego wzorzec wewnętrzny.

Próbę umieszcza się na 20 minut w łaźni ultradźwiękowej. Przez pięć minut odwirowuje się próbę przy 3 000 obr/min, a następnie usuwa sklarowany roztwór THC. Roztwór nastrzykuje się w chromatografie i przeprowadza analizę ilościową.

3.4. Chromatografia gazowa

a) Aparatura

— chromatograf gazowy z detektorem płomieniowo-jonizacyjnym i układem nastrzykowym wyposażonym w dozownik rozdzielający próbę lub nierozdzielający jej,

— kolumna umożliwiająca dobre rozdzielanie kanabinoidów, na przykład: szklana kolumna kapilarna o długości 25 m i średnicy 0,22 mm nasączona 5 % niepolarną fazą siloksanu fenylometylowego.

▼ M3

b) Zakresy wzorcowania

Przynajmniej trzy punkty dla procedury A i pięć punktów dla procedury B, w tym punkty 0,04 i 0,50 mg/ml THC w roztworze do ekstrakcji.

c) Warunki przeprowadzania doświadczenia

Poniższe warunki podaje się jako przykład dla kolumny, o której mowa w lit. a):

— temperatura pieca 260 °C,

— temperatura układu nastrzykowego 300 °C,

— temperatura detektora 300 °C.

d) Nastrzykiwana porcja: 1 µl.

4. **Wyniki**

Wyniki badania wyraża się z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku, w gramach THC na 100 g próby analitycznej wysuszonej do stałej masy. Stosuje się tolerancję 0,03 g na 100 g.

— Procedura A: jedno oznaczenie na próbę do badania.

Jednak w przypadku gdy otrzymany wynik przekracza limit określony w art. 32 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, oznaczenie próby analitycznej wykonuje się ponownie i przyjmuje jako wynik średnią z obu oznaczeń.

— Procedura B: wynik odpowiada średniej wartości z dwóch oznaczeń na próbę do badania.